ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ Г-ЖА V. TRSTENJAK, представено на 2 април 2009 година [1]

Съдържание

I — Въведение . . . . . I - 7890

II — Правна уредба . . . . . I - 7890

А — Защита на животните по време на превоз . . . . . I - 7890

1. Директива 91/628 . . . . . I - 7891

2. Регламент № 1/2005 . . . . . I - 7897

Б — Защита на животните при клане . . . . . I - 7903

III — Досъдебната процедура и искът на Комисията . . . . . I - 7904

IV — Производство пред Съда . . . . . I - 7907

V — Анализ на генералния адвокат . . . . . I - 7907

А — Въведение . . . . . I - 7907

Б — Анализ на правните основания на иска, свързани със защитата на животните по време на превоз . . . . . I - 7909

1. Предварителни бележки относно допустимостта . . . . . I - 7909

2. Правно основание, свързано с идентификацията и разрешенията на превозвачите . . . . . I - 7910

а) Доводи на страните . . . . . I - 7910

б) Допустимост . . . . . I - 7911

i) Идентификация на превозвачите . . . . . I - 7911

ii) Разрешения на превозвачите . . . . . I - 7912

1 — Език на оригиналния текст: словенски.

в) Правен анализ . . . . . I - 7913

i) Идентификация на превозвачите . . . . . I - 7914

ii) Разрешения на превозвачите . . . . . I - 7916

г) Резултат от анализа . . . . . I - 7917

3. Правно основание, свързано с контрола на маршрутните планове . . . . I - 7918

а) Доводи на страните . . . . . I - 7918

б) Допустимост . . . . . I - 7919

в) Правен анализ . . . . . I - 7921

г) Резултат от анализа . . . . . I - 7925

4. Правното основание, свързано с липсата на инсталации за почивка в пристанищата . . . . . I - 7925

а) Доводи на страните . . . . . I - 7925

б) Допустимост . . . . . I - 7926

в) Правен анализ . . . . . I - 7927

г) Резултат от анализа . . . . . I - 7930

5. Правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните . . . . . I - 7930

а) Доводи на страните . . . . . I - 7930

б) Допустимост . . . . . I - 7931

в) Правен анализ . . . . . I - 7933

г) Резултат от анализа . . . . . I - 7935

6. Правното основание, свързано с недостатъчността на санкциите в случай на повторно извършени нарушения на правилата относно защитата на животните . . . . . I - 7936

а) Доводи на страните . . . . . I - 7936

б) Допустимост . . . . . I - 7936

в) Правен анализ . . . . . I - 7938

г) Резултат от анализа . . . . . I - 7939

7. Резултат от анализа на правните основания, свързани със защитата на животните по време на превоз . . . . . I - 7940

В — Анализ на посочените правни основания в областта на защитата на животните при клане . . . . . I - 7940

1. Въведение . . . . . I - 7940

2. Правното основание, свързано със зашеметяването на животните при клане . . . . . I - 7940

а) Доводи на страните . . . . . I - 7940

б) Правен анализ . . . . . I - 7941

в) Резултат от анализа . . . . . I - 7945

3. Правното основание, свързано с гарантирането на необходимите проверки и контрол върху кланиците . . . . . I - 7945

а) Доводи на страните . . . . . I - 7945

б) Правен анализ . . . . . I - 7946

в) Резултат от анализа . . . . . I - 7947

4. Резултат от анализа на правните основания, свързани със защитата на животните при клане . . . . . I - 7947

Г — По съдебните разноски . . . . . I - 7948

VI — Заключение . . . . . I - 7948

I — Въведение

1. С настоящия иск, предявен по член 226 ЕО, Комисията иска от Съда да установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по общностното право в областта на защитата на животните по време на превоз и при клане, по-специално по Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (наричана по-нататък „Директива 91/628“) [2], по Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (наричан по-нататък „Регламент № 1/2005“) [3], както и по Директива 93/119/ЕО на Съвета от 22 декември 1993 година относно защитата на животните по време на клане или умъртвяване (наричана по-нататък „Директива 93/119“) [4].

2. Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си, свързани с разрешенията за превоз на животни, контрола на маршрутните планове, с гарантирането на инсталации за почивка за животните в пристанищата, с контрола на превозните средства и животните, с гарантирането на ефикасни санкции в случаи на повторно извършени нарушения на правната уредба, с нередности, извършени при зашеметяването на животните при клане и с липсата на необходимите проверки и контрол върху кланиците. С цел да докаже неизпълнението, Комисията се позовава на констатациите, направени по време на мисиите, които Службата по храните и ветеринарните въпроси (наричана по-нататък „СХВВ“) на генерална дирекция „Здравеопазване и защита на потребителите“ на Европейската комисия провежда в Република Гърция от 2002 г. до 2006 г.

II — Правна уредба

A — *Защита на животните по време на превоз*

3. На общностно равнище защитата на животните по време на превоз се урежда с Директива 91/628. Тази директива е отменена на 5 януари 2007 г. с Регламент № 1/2005.

2 — ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 182.

3 — ОВ L 3, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3.

4 — ОВ L 340, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 14, стр. 157.

1. Директива 91/628

4. Член 5, част А, точки 1 и 2 от Директива 91/628 гласи:

„А. Държавите членки гарантират, че:

1) всеки превозвач:

а) е:

i) регистриран по начин, даващ възможност на компетентния орган бързо да идентифицира лицето в случай на несъответствие с изискванията на настоящата директива;

ii) обезпечен с разрешение, което е валидно за всякакъв транспорт на гръбначни животни, извършван на една от териториите, посочени в приложение I към Директива 90/675/ЕИО, което разрешение е дадено от компетентния орган на държавата членка на установяване, или ако става въпрос за предприятие, установено в трета страна, от компетентния орган на държава членка на Европейския съюз, и което е предмет на писмено поемане на задължение от лицето, отговорно за предприятието, осъществяващо транспортирането, за спазване на изискванията на действащото ветеринарно законодателство на Общността.

[…]

2) превозвачът:

[…]

б) съставя маршрутен план за животните, посочени в член 1, параграф 1, буква а), които ще се търгуват между държавите членки или ще се изнасят в трети страни, също и в случаите, когато времето на пътуване превишава осем часа, който маршрутен план отговаря на образеца в глава VIII от приложението и който се прикрепя към здравния сертификат по време на пътуването, като в него също така са посочени

всички пунктове за спиране и за прехвърляне.

[…]“

5. Член 8 от Директива 91/628 гласи:

[…]

г) гарантира следното:

„Държавите членки гарантират, в съответствие с принципите и правилата за контрол, определени в Директива 90/425/ЕИО, осъществяването на контрол от компетентните органи за спазване на изискванията на настоящата директива, чрез извършване на недискриминационни проверки на:

i) че оригиналното копие на маршрутния план, посочено в буква б):

а) транспортните [другаде в текста „превозните“] средства и животните по време на автомобилен транспорт;

— е надлежно съставено и попълнено от подходящите лица в подходящото време,

б) транспортните [другаде в текста „превозните“] средства и животните, пристигащи на тяхното местоназначение;

— е прикрепено към здравния сертификат, който съпровожда пратката през цялото пътуване;

в) транспортните [другаде в текста „превозните“] средства и животните на пазари, на местата за експедиция, на пунктовете за спиране и за прехвърляне;

г) данните в придружаващите документи.

Такива проверки трябва да бъдат извършвани върху подходяща извадка от животните, транспортирани всяка година в рамките на всяка държава членка, като могат да бъдат извършвани по едно и също време с проверки, които се извършват за други цели.

Компетентният орган във всяка държава членка предоставя на Комисията годишен доклад, в който е посочен броят на проверките, извършени в предходната календарна година във връзка с всяка от букви а), б), в) и г), и който включва информация за всички съобщени нарушения и предприетите в резултат на това действия от компетентния орган.

Освен това, когато компетентният орган на държава членка разполага с информация, от която може да съди за наличието на нарушение, могат да бъдат извършени също така проверки и по време на транспортирането на животните на нейна територия.

Този член не засяга проверките, които се извършват като част от задачите, провеждани по недискриминационен начин от компетентните органи, отговорни за общото приложение на законите в държавите членки.“

6. Член 9 от Директива 91/628 гласи:

„Ако по време на транспортирането се установи, че разпоредбите на настоящата директива не се спазват или не са спазени, компетентният орган на мястото, където е констатирано това, изисква от отговорните за конкретното транспортно средство лица да вземат всяка мярка, която компетентният орган счита за необходима, за да се гарантира хуманно отношение към животните.

В зависимост от обстоятелствата по всеки случай тази мярка може да включва:

а) приключване на пътуването и връщане на животните на мястото на експедиция по най-краткия маршрут, при условие че тази мярка не предизвиква ненужно страдание за животните;

б) съответно подслоняване на животните и полагане на грижи за тях до разрешаване на проблема;

в) клане на животните по хуманен начин. Местоназначението и използването на труповете на тези животни се уреждат съгласно разпоредбите на Директива 64/433/ЕИО [...].

Всякакви мерки, предприети по втора алинея се съобщават от компетентния орган чрез мрежата „Анимо“ в съответствие с процедурите, включително финансовите процедури, които следва да се определят съгласно процедурата, предвидена в член 17.

2. Ако отговорното за транспортирането лице не спазва нарежданията на компетентния орган, последният предприема незабавно мерките, които следва да бъдат извършени и възстановява по съответния начин разходите, свързани с тези мерки.

3. Настоящата директива не засяга правото на обжалване на решенията на компетентните органи, съществуващо съгласно действащото законодателство на държавите членки.

Решенията на компетентните органи на държавите членки и мотивите за вземането на тези решения се съобщават на изпращача или на негов пълномощник, както и на компетентния орган на държавата членка изпращач.

По искане на изпращача или на негов пълномощник мотивираните решения му се изпращат в писмен вид с указания за правото на обжалване, предоставяно съгласно действащото законодателство на държавата членка по местоназначението, както и за приложимата процедура и срокове.

Въпреки това в случай на спор двете засегнати страни могат да се договорят да отнесат в едномесечен срок спора за преценка от експерт, чието име е включено в списъка на експертите на Общността, съставен от Комисията.

Експертите изготвят становищата си не по-късно от 72 часа. Страните са обвързани от становището на експерта при спазване на ветеринарното законодателство на Общността.“

7. Член 18, параграф 2 от Директива 91/628 гласи:

„В случай на повторни нарушения на настоящата директива, или нарушение, свързано с причиняване на тежко страдание на животните, държавата членка, без

да се засягат другите предвидени санкции, взема необходимите мерки, за да поправи констатираните недостатъци, като може да прибегне включително до временно преустановяване или отнемане на разрешението, посочено в член 5 точка А 1, буква а), ii).

Държавите членки, при транспониране на разпоредбите в тяхното национално законодателство, предвиждат мерките, които те ще вземат за поправяне на констатираните недостатъци.“

8. Съгласно глава VII от приложението към Директива 91/628:

„1. Изискванията, определени в тази глава, се прилагат към движението на животинските видове, изброени в член 1, параграф 1, буква а), освен в случаите на въздушен транспорт, за които изискванията са определени в глава I, дял Д, точки 27—29.

2. Времето за пътуване при животните от видовете, посочено в точка 1, не превишава осем часа.

3. Максималното време за пътуване по точка 2 може да бъде удължено, когато транспортното средство отговаря на следните допълнителни изисквания:

— има достатъчно сламена постеля на пода на транспортното средство,

— транспортното средство превозва подходяща храна за транспортираните животински видове, достатъчна за времето на пътуване,

— има директен достъп до животните,

— има възможност за подходяща вентилация, която може да се регулира в зависимост от температурата (вътре и навън),

— разполага с подвижни панели за изграждане на обособени отделения,

— превозните средства са оборудвани с връзка за снабдяване с вода по време на спирките,

— в случаите на превозни средства за транспортиране на прасета се превозва достатъчно вода за поене по време на пътуването.

4. Интервалите за поене и хранене, времето за пътуване и периодите за почивка при използване на автомобили, които отговарят на изискванията по точка 3, се определят, както следва:

а) на неотбити телета, агнета, ярета и кончета, които продължават да са на млечна диета, както и неотбити прасенца, след пътуване с деветчасова продължителност трябва да се даде период на почивка от най-малко един час, достатъчна, за да им се даде течност и при необходимост, да бъдат нахранени. След този период на почивка тяхното транспортиране може да продължи за следващи девет часа;

б) прасетата могат да се транспортират за максимален период от 24 часа. По време на пътуването те трябва да имат непрекъснат достъп до вода;

в) домашните еднокопитни животни (освен регистрираните еднокопитни животни по смисъла на Директива 90/426/ЕИО могат да бъдат транспортирани за максимален период от 24 часа. По време на пътуването трябва да им се дава течност и при необходимост, да бъдат хранени на всеки осем часа.

г) на всички други животни от видовете, посочени в точка 1, след 14 часа пътуване се дава период за почивка от най-малко един час, достатъчен, за да им се даде течност, и при необходимост, да бъдат нахранени. След този период на почивка тяхното транспортиране може да продължи за следващи 14 часа.

[…]

7. а) Животните не трябва да бъдат транспортирани по море, ако максималното време на пътуване превишава определеното в точка 2, освен ако са спазени условията по точки 3 и 4, с изключение на времето на пътуване и периодите на почивка.

б) В случаите на морски транспорт по редовна и директна връзка между две географски точки на Общността с превозни средства, натоварени на

плавателни съдове без разтоварване на животните, последните трябва да бъдат оставени да почиват за 12 часа след разтоварване в пристанището на местоназначението или в непосредствена близост до него, освен ако времето на пътуване по море позволява такова пътуване да бъде включено в общата схема на точки 2 до 4.“	10. Член 6, параграф 1 от Регламент № 1/2005 гласи: „Нито едно лице не може да действа като превозвач, ако не притежава разрешително, издадено от компетентен орган в съответствие с разпоредбите на член 10, параграф 1 или за пътувания с дълга продължителност, в съответствие с член 11, параграф 1. Копие от разрешителното се предоставя на разположение на компетентния орган по време на транспортирането на животните.“
2. Регламент № 1/2005	11. Член 10, параграф 1 от Регламент № 1/2005 гласи:
9. Член 5, параграф 4 от Регламент № 1/2005 гласи:	„Компетентният орган предоставя разрешителни на превозвачите, при условие че:
„В случай на пътувания с дълга продължителност между държавите членки и с произход и местоназначение трети страни за еднокопитни животни, различни от регистрираните еднокопитни животни, както и за домашни животни от рода на едрия рогат добитък, овце, кози и свине, превозвачите и организаторите спазват разпоредбите, отнасящи се до дневника за пътуване, посочени в приложение II.“	а) заявителите са установени или, в случай на заявителите, установени в трета страна, са представени в държавата членка, където те подават заявление за разрешително; б) заявителите са показали, че те имат на свое разположение достатъчен и подходящ персонал, оборудване

и операционни процедури, което им дава възможност да спазват настоящия регламент, включително, когато е подходящо, ръководства за добра практика;

в) заявителите или техни представители не са регистрирали никакви сериозни нарушения на законодателството на Общността и/или националното законодателство за защита на животните през трите години, предхождащи датата на заявлението. Тази разпоредба не се прилага, когато заявителят доказва по този начин, задоволителен за компетентния орган, че е взел всички необходими мерки за избягване на по-нататъшни нарушения“.

12. Член 11, параграф 1 от Регламент № 1/2005 гласи:

„Компетентният орган дава разрешителни на превозвачи, извършващи пътувания с дълга продължителност, след подаване на заявление, при условие че:

а) те спазват разпоредбите на член 10, параграф 1;

б) заявителите са предоставили следните документи:

i) свидетелства за правоспособност, валидни за шофьори и придружители, извършващи пътувания с дълга продължителност, както е предвидено в член 16, параграф 2, за всички шофьори и придружители, извършващи пътувания с дълга продължителност;

ii) сертификати за одобрение, както е предвидено в член 17, параграф 2, за всички пътни транспортни средства, които трябва да бъдат използвани за пътувания с дълга продължителност;

iii) уточнения по процедурите, даващи възможност на превозвачите да проследяват и да регистрират движенията на пътните транспортни средства, намиращи се под тяхната отговорност, и да се свързват постоянно с въпросните шофьори по всяко време на пътуванията с дълга продължителност;

iv) планове за непредвидени случаи в случай на спешност.“

13. Член 13, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1/2005 гласи:

„3. Компетентният орган регистрира разрешителните, предвидени в член 10, параграф 1 или в член 11, параграф 1, по начин, който дава възможност на компетентния орган да идентифицира бързо превозвачите, в частност, в случай на неспазване на изискванията на настоящия регламент.

4. Компетентният орган регистрира разрешителните, издадени съгласно член 11, параграф 1, в електронна база данни. Името на превозвача и номерът на разрешителното се поставят на публично разположение през периода на валидност на разрешителното. Подчинен на правилата на Общността и/или на национални правила, отнасящи се до защита на тайната, публичният достъп до други данни във връзка с разрешителните на превозвачите ще бъде предоставян от държавите членки. Базата данни включва също така решения, оповестени по силата на член 26, параграф 4, буква в) и член 26, параграф 6.“

14. Член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005 гласи:

„Компетентният орган извършва на всеки етап от пътуването с дълга продължителност подходящи проверки на случайна или целева база, за да провери, че декларираното време на пътуванията е реалистично и че пътуването съответства на настоящия регламент, и в частност, че времето за пътуване и периодите за почивка съответстват на сроковете, посочени в глава V от приложение I.“

15. Член 25 от Регламент № 1/2005, озаглавен „Санкции“, гласи:

„Държавите членки определят правилата за санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че те се прилагат на практика. Така предвидените мерки трябва да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи. Държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби, както и за разпоредбите по прилагането на член 25, най-късно до 5 юли 2006 г., като я уведомяват незабавно и за всякакво последващо изменение, което ги засяга.“

16. Член 26 от Регламент № 1/2005, озаглавен „Нарушения и уведомления за нарушения“, гласи:

„1. В случай на нарушения на настоящия регламент компетентният орган взема всички специфични мерки, предвидени в параграфи 2—7.

2. Когато даден компетентен орган констатира, че даден превозвач не е спазил разпоредбите на настоящия регламент или дадено транспортно средство не отговаря на изискванията на споменатите разпоредби, той уведомява без закъснение компетентния орган, който е дал разрешителното на превозвача или сертификата за одобрение на транспортното средство, и когато шофьорът е замесен в неспазването на изискванията на настоящия регламент на органа, който е издал сертификата за правоспособност на шофьора. Всякакви подходящи данни и документи трябва да придружават такова уведомление.

3. Когато даден компетентен орган в местоназначението констатира, че пътуването се е състояло в нарушение на настоящия регламент, той уведомява без закъснение компетентния орган в мястото на заминаването. Всякакви подходящи данни и документи трябва да придружават такова уведомление.

4. Когато даден компетентен орган установи, че даден превозвач не е спазил настоящия регламент или дадено транспортно средства не е съобразено с настоящия регламент, или когато даден компетентен орган получава уведомление, както е предвидено в параграф 2 или параграф 3, то е целесъобразно той:

а) да изиска от въпросния превозвач да поправи констатираните нарушения и да създаде системи, които да предотвратят тяхното повторение;

б) да подложи въпросния превозвач на допълнителни проверки, в частност, изисквайки присъствието на ветеринарен лекар по време на натоварването на животните;

в) да прекратява или да оттегля разрешителното на превозвача или сертификата за одобрение на въпросното транспортно средство.

5. В случай на нарушение на настоящия регламент от страна на даден шофьор или придружител, притежаващ свидетелство за правоспособност, както е предвидено в член 17, параграф 2, компетентният орган може да прекрати или оттегли споменатото свидетелство за правоспособност, в частност, когато нарушението показва,

че шофьорът или придружителят не разполага с достатъчно знания или достатъчно информация относно транспортирането на животни в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

6. В случай на повторни или сериозни нарушения на настоящия регламент дадена държава членка може временно да забрани на превозвача или на въпросното превозно средство да транспортира животни на нейна територия дори когато превозвачът има разрешение или транспортното средство е одобрено от друга държава членки, при условие че всичките възможности, предложени от взаимната помощ и обмен на информация, както е предвидено в член 24, са били изчерпани.

7. Държавите членки гарантират, че всичките контактни точки, както е посочено в член 24, параграф 2, са информирани без закъснение за всяко решение, взето с оглед прилагането на параграф 4, буква в) или на параграф 5, или на параграф 6 от настоящия член.“

17. Член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005 гласи:

„Компетентният орган проверява дали изискванията на настоящия регламент са били спазени, като извършва недискриминационни проверки на животни, транспортни средства и придружаващи документи. Такива проверки трябва да бъдат извършени, в подходящо съотношение, на животни, транспортирани всяка година във вътрешността на всяка държава членка, и могат да бъдат извършени по същото време, както и проверки, имащи други цели. Съотношението на проверките се увеличава, когато се установи, че разпоредбите на настоящия регламент не са били спазени. Гореспоменатите съотношения се определят в съответствие с процедурите, посочени в член 31, параграф 2.“

18. Член 33 от Регламент № 1/2005 гласи:

„Директива 91/628/ЕИО на Съвета и Регламент (ЕО) № 411/98 на Съвета се отменят от 5 януари 2007 г. Позоваванията на отменените директива и регламент се тълкуват като позоваванията на настоящия регламент.“

19. Съгласно глава V на приложение I към Регламент № 1/2005:

„1.1 Изискванията, определени в настоящия раздел, се прилагат при транспортирането на еднокопитни животни, с изключение на регистрираните еднокопитни животни, и на домашни животни от рода на едрия рогат добитък, овце, кози и свине, с изключение на въздушен транспорт.

1.2 Продължителността на пътуването на животните, принадлежащи към тези видове, които са посочени в точка 1.1, не трябва да превишава осем часа.

1.3 Максималното време за пътуване, предвидено в точка 1.2, може да бъде продължено, при положение че са изпълнени допълнителните изисквания на глава VI.

1.4 Когато се използват пътни транспортни средства, които отговарят на изискванията, посочени в точка 1.3, интервалите за хранене и поене, продължителността на пътуванията и периодите на почивка се определят, както следва:

а) на неотбитите от кърмене телета, агнета, козлета и кончета, които все още се хранят с мляко, и неотбитите от кърмене прасенца трябва, след деветчасово пътуване, да им се даде период на почивка най-малко от един час, достатъчен, по-специално, за тях, за да бъдат напоени и, ако е необходимо, нахранени. След този период на почивка те могат да бъдат транспортирани отново за още девет часа.

б) прасетата могат да бъдат транспортирани максимум за период от 24 часа. По време на пътуването те трябва да имат непрекъснат достъп до вода.

в) домашните еднокопитни животни могат да бъдат транспортирани максимум за период от 24 часа. По време на пътуването те трябва да бъдат поени и ако е необходимо, хранени на всеки осем часа.

г) на всичките останали животни от видовете, посочени в точка 1.1, трябва след 14-часово пътуване да им се даде период на почивка най-малко от един час, достатъчен по-специално за тях, за да бъдат напоени и ако е необходимо, нахранени. След този период на почивка те могат да бъдат транспортирани отново за още 14 часа.

[…]

1.7 а) Животните не трябва да бъдат транспортирани по море, когато максималната продължителност на пътуването превишава тази, която е определена в точка 1.2, освен ако са изпълнени условията, определени в точки 1.3 и 1.4, с изключение на времето на пътуванията и периодите на почивка, са изпълнени.

б) В случай на транспортиране по море, при редовна и директна връзка между две географски точки на Общността, посредством използването на пътни превозни средства, натоварени на кораби без разтоварване на животните, трябва да бъде предвидена почивка от 12 часа за животните след разтоварването им в пристанището на получаването или в непосредствена близост до него, освен ако времетраенето на пътуването по море позволява пътуването да бъде включено в общата схема на точки 1.2—1.4.“

Б — *Защита на животните при клане*

20. Защитата на животните при клане се урежда с Директива 93/119.

21. Член 3 от Директива 93/119 гласи:

„Придвижването, настаняването, фиксирането, зашеметяването, клането или умъртвяването на животните се извършват по начини, които намаляват до минимум възбудата, болката и страданието им.“

22. Член 5, параграф 1 от Директива 93/119 гласи:

„Еднокопитните и преживните животни, свинете, зайците и птиците, вкарани в кланицата за клане, се:

[…]

г) обезкървяват в съответствие с разпоредбите на приложение Г.“

23. Член 6, параграф 1 от Директива 93/119 гласи:

„Инструментите, оборудването и апаратурата, използвани за фиксиране, зашеметяване или умъртвяване, трябва да са проектирани, изработени, поддържани и използвани по такъв начин, че да се получи бързо и ефективно зашеметяване или умъртвяване в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. Компетентните органи проверяват съответствието на инструментите, оборудването и апаратурата, използвани за фиксиране, зашеметя-

ване или умъртвяване, с горепосочените принципи и редовно извършват проверки, за да установят дали те се поддържат в добро състояние и могат да изпълняват посоченото по-горе предназначение.“

24. Член 8 от Директива 93/119 гласи:

„Инспекциите и контролът в кланиците са отговорност на компетентните органи, на които винаги се осигурява свободен достъп до всички части на кланиците с цел установяване спазването на настоящата директива. Но подобни инспекции и контрол могат да се извършват заедно с проверките за други цели.“

25. Приложение Г към Директива 93/119 съдържа по-подробни правила относно обезкървяването на животните. Точка 1 от посочения анекс гласи:

„При зашеметените животни обезкървяването трябва да започне възможно най-бързо след зашеметяването и да се извърши по такъв начин, че да предизвика бързо, изобилно и цялостно обезкървяване. Обезкървяването трябва при всички случаи да се извърши, преди животното да дойде в съзнание.“

III — Досъдебната процедура и искът на Комисията

26. От 1998 г. чрез проведени мисии в Република Гърция СХВВ контролира ефективността на привеждането в изпълнение на общностното законодателство в областта на защита на животните, по-специално по време на превоз и при клане. По време на периода 2002—2004 г. СХВВ провежда следните мисии:

— мисия № 8729/2002 от 18 до 20 ноември 2002 г.,

— мисия № 9002/2003 от 13 до 17 януари 2003 г,

— мисия № 9176/2003 от 21 до 25 юли 2003 г.,

— мисия № 9211/2003 от 15 до 19 септември 2003 г.,

— мисия № 7273/2004 от 4 до 8 октомври 2004 г.

27. След като в хода на много от тези мисии в Република Гърция инспекторите на СХВВ откриват нередности, на 13 юли 2005 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо на Република Гърция, в което ѝ отправя покана да преустанови установеното неизпълнение на задължения. На 20 септември 2005 г. Република Гърция отговаря на официалното уведомително писмо и в отговора си оспорва неизпълнението на задължения, в което е упрекната.

28. След обмен на информация с Република Гърция и след проведената от 21 февруари до 1 март 2006 г. мисия № 8042/2006, Комисията приема, че Република Гърция все още не е преустановила твърдяното неизпълнение на задължения. Поради това на 4 юли 2006 г. Комисията изпраща на Република Гърция мотивирано становище, което последната получава на 5 юли 2006 г.; Република Гърция отговаря на становището с кореспонденция от 4 септември 2006 г. и в отговора си оспорва твърденията на Комисията, включени в мотивираното становище. След като приема, че в рамките на определения в мотивираното становище срок за изпълнението на задълженията, а именно 5 септември 2006 г., и че след допълнителната мисия № 8167/2006, продължила от 4 до 15 септември 2006 г., Република Гърция все още не е изпълнила задълженията си, на 11 септември 2007 г. Комисията предявява иск срещу Република Гърция.

29. С посочения иск Комисията иска от Съда:

1. да установи, че като не е взела всички необходими мерки за това:

— всеки превозвач на животни да получи разрешение от компетентния орган и да е регистриран по начин, даващ възможност на последния орган бързо да го идентифицира, по-специално в случай на неспазване на правилата относно хуманно отношение към животните по време на превоз,

— компетентните органи да извършват задължителен контрол на маршрутните планове/маршрутните разписания,

— да предвиди в пристанища или близо до тях инсталации за почивка на животните след разтоварването им,

— да гарантира извършването на ефективни проверки на превозните средства и на животните,

— да се налагат ефикасни, съразмерни и възпиращи санкции в случай на повторно извършени и тежки нарушения на разпоредбите относно защитата на животните по време на превоз,

2007 година — по член 5, параграф 4, по член 6, параграф 1, по член 13, параграфи 3 и 4, по член 15, параграф 1, по членове 25 и 26 и по член 27, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97;

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточки i) и ii), по член 5, част А, точка 2, буква б), по член 5, част А, точка 2, буква г), подточка i), първо тире, по член 8, член 9 и член 18, параграф 2 от Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО и по точка 48, 7, буква б) [5], от глава VII на приложението към същата директива, а след 5 януари

2. като не е взела необходимите мерки:

— за да гарантира спазването на правилата относно зашеметяването на животните при клане и

— за да гарантира провеждането на подходящи инспекции и осигуряването на подходящ контрол върху кланиците,

5 — В своята искова молба и навсякъде в доводите си Комисията посочва „точка 7, буква б)" от глава VII на приложението към Директива 91/628, но това позоваване не е съвсем точно, тъй като посочената разпоредба е включена в точка 48 от това приложение, озаглавено „Интервали за поене и хранене, време за пътуване и периоди на почивка". Ето защо най-точно е позоваването на разпоредбата на „точка 48, 7, буква б)" от глава VII на приложението към Директива 91/628. Този начин на цитиране на посоченото приложение се среща и в съдебната практика на Съда; вж. например Решение от 23 ноември 2006 г. по дело ZVK (C-300/05, Recueil, стр. I-11169, точка 1) и Решение от 9 октомври 2008 г. по дело Interboves (C-277/06, Сборник, 2008 г., стр. I-7433, точка 1). Ето защо в настоящото заключение, вместо да посочвам „точка 7, буква б)", ще използвам по-точното позоваване на „точка 48, 7, буква б)" от глава VII на приложението към Директива 91/628.

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 3, член 5, параграф 1, буква г), член 6, параграф 1 и член 8 от Директива 93/119/ЕО на Съвета от 22 декември 1993 година относно защитата на животните по време на клане или умъртвяване;

и Република Гърция да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

IV — Производство пред Съда

30. Исковата молба на Комисията е подадена в секретариата на Съда на 4 септември 2007 г.; писмената защита на 26 ноември 2007 г. Писмената реплика, подадена от Комисията, се получава в секретариата на Съда на 7 февруари 2008 г.; писмената дуплика, подадена от гръцкото правителство, се получава в секретариата на Съда на 20 март 2008 г. В съдебното заседание от 22 януари 2009 г. Комисията и гръцкото правителство представят устно своите становища и дават отговор на поставените от Съда въпроси.

V — Анализ на генералния адвокат

A — *Въведение*

31. Настоящото дело е важно от гледна точка на целта да се осигури на общностно равнище подходяща защита на животните по време на превоз и при клане [6]. Подходящо регулиране в тази област и спазването на свързаното с нея законодателство са важни, за да се избегнат ненужните страдания на животните. В същото време, поведение, което е съобразено с това законодателство, допринася да се предотврати развитието на заболявания [7], които биха могли да се появят поради нередности, извършени при превоза или при клането и по този начин непряко се защитава здравето на хората, които консумират

6 — В рамките на общностното право защитата на животните по време на превоз и при клане отразява общите усилия, полагани от Комисията за защита и хуманно отношение към животните. Това следва от Протокол 33 относно защитата и хуманното отношение към животните, който съгласно Договора от Амстердам е приложен към Договора за създаване на Европейската общност, според който, желаейки „да осигурят по-голяма закрила и хуманно отношение към животните като същества с усещания“, държавите членки договарят следните разпоредби, които са приложени към Договора за ЕО: „При изработването и осъществяването на политиката на Общността в областта на селското стопанство, транспорта, вътрешния пазар и научните изследвания, Общността и държавите членки държат изцяло сметка за изискванията за хуманно отношение към животните, като същевременно спазват законовите или административните разпоредби и съществуващите практики в държавите членки, по-специално по въпросите, свързани с религиозните обреди, културните традиции и регионалното наследство“. Ще добавя също, че в рамките на полаганите усилия за защита на животните, Общността се е присъединила и към Европейската конвенция за защита на животните по време на международен транспорт, която е приета в рамките на Съвета на Европа, Общността се присъединява към нея с Решение на Съвета от 21 юни 2004 година относно подписването на Европейската конвенция за защита на животните по време на международен транспорт (изменена) (2004/544/ЕО) (ОВ L 241, стр. 21).

7 — Wilkins, D. B. (ed.). Animal Welfare in Europe — European Legislation and Concerns. Kluwer Law International, London, Haag, Boston, 1997, p. 4, посочва, че превозът на живи животни от една държава членка в друга оказва въздействие върху разпространението на заболявания в Общността.

месото от тези животни. През последните години областта на защитата на животните най-общо бе предмет на широко публично обсъждане в Общността [8], въз основа на което Комисията изготви план за действие за защита и хуманно отношение към животните, в който са предвидени ориентации за бъдещото развитие на общностната правна уредба в тази област [9]. Следователно Общността постоянно се стреми да подобрява защитата на животните [10].

32. С настоящия иск Комисията иска от Съда да установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по общностното законодателство в областта на защита на животните по време на превоз и на защита на животните при клане, по-специално по Директива 91/628, Регламент № 1/2005 и по Директива 93/119. В това отношение Комисията не твърди, че има неправилно или извън сроковете транспониране на общностните директиви, а твърди, че има практическо неизпълнение на задълженията, произтичащи от това законодателство. Всъщност от постоянната практика на Съда следва, че дори приложимата национална правна уредба да е съвместима с общностното право, негово неизпълнение може да следва и от съществуващата административна практика [11]. В такъв случай Комисията трябва да докаже, че тази административна практика притежава в определена степен траен и общ характер [12]. Когато Комисията е представила достатъчно доказателства, от които е видно, че органите на държава членка са възприели трайна и продължителна практика, която е в противоречие с общностното право, тази държава членка е длъжна да оспори подробно и по същество така предоставената информация и произтичащите от нея последици [13].

8 — В това отношение следва да се добави, че в посоченото обществено обсъждане се говори много и за „правата на животните“, а не само за защитата на животните. В този смисъл вж. Brooman, S. et D. Legge. Animal transportation. — New Law Journal Practitioner, 1995, № 6706, стр. 1131.

9 — Вж. Съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно Плана за действие на Общността за защита и хуманно отношение към животните 2006—2010 г. (COM/2006/0013 окончателен). Планът за действие постепенно извежда напред съществуващите минимални норми в областта на защитата и хуманното отношение към животните, като една от основните области за действие, но продължава да подкрепя и международните инициативи за повишаване на осведомеността и постигане на по-широк консенсус относно хуманното отношение към животните.

10 — В този смисъл в доктрината например Marguenaud, J.-P. Arrêt ‘Danske Svineproducenter’: la protection communautaire des animaux transportés — Journal de droit européen. 2008, No 151, p. 206. По същия начин Nentwich, M. Die Bedeutung des EG-Rechts für den Tierschutz. — In: Harrer, F. et G. Graf (ed.). Tierschutz und Recht. Orac, Wien, 1994, p. 87, посочва, че Общността е много активна в областта на защитата на животните, област, в която тя е приела множество разпоредби. Caspar, J. Zur Stellung des Tieres im Gemeinschaftsrecht. Nomos, Baden-Baden, 2001, p. 89 посочва, че общностното право урежда съществени въпроси на защитата на животните. Bowles, D. et C. Fisher. Trade Liberalisation in Agriculture: The Likely Implications for European Farm Animal Welfare. — In: Bilal, S. et P. Pezaros (ed.). Negotiating the Future of Agricultural Policies: Agricultural Trade and the Millenium WTO Round. Kluwer Law International. Haag, 2000, p. 202 подчертават, че нормите за защита на животните в Европейския съюз обикновено са по-високи от нормите в държавите, които го конкурират.

11 — Вж. например Решение от 29 април 2004 г. по дело Комисия/Германия (C-387/99, Recueil, стр. I-3751, точка 42), Решение от 26 април 2005 г. по дело Комисия/Ирландия (C-494/01, Recueil, стр. I-3331, точка 28), Решение от 12 май 2005 г. по дело Комисия/Италия (C-278/03, Recueil, стр. I-3747, точка 13) и Решение от 27 април 2006 г. по дело Комисия/Германия (C-441/02, Recueil, стр. I-3449, точка 47). В доктрината вж. напр. Lenaerts, K., Arts, D., Maselis, I. et Bray, R. Procedural Law of the European Union. 2. ed., Sweet & Maxwell, London, 2006, p. 132, 5-008; Karpenstein, P. et Karpenstein, U. — In: Grabitz, E., Hilf, M. et Nettesheim, M. (ed.) Das Recht der Europäischen Union. Beck, München, 2008, коментар на член 226, точка 25.

12 — Вж. например Решение от 29 април 2004 г. по дело Комисия/Германия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 42, Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 28, Решение от 12 май 2005 г. по дело Комисия/Белгия (C-287/03, Recueil, стр. I-3761, точка 29), Решение по дело Комисия/Германия (C-441/02), посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 50 и Решение от 26 април 2007 г. по дело Комисия/Италия (C-135/05, Сборник, стр. I-3475, точка 21).

13 — Вж. например Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точки 46 и 47 и Решение по дело Комисия/Италия, посочено по-горе в бележка под линия 12, точка 32.

Б — *Анализ на правните основания на иска, свързани със защитата на животните по време на превоз*

1. Предварителни бележки относно допустимостта

33. Що се отнася до правните основания на иска, свързани със защитата на животните по време на превоз, Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължения по Директива 91/628 и по Регламент № 1/2005, който отменя и заменя Директива 91/628, считано от 5 януари 2007 г. [14] В тази връзка следва да се подчертае, че Регламент № 1/2005 отменя и заменя Директива 91/628 едва след изтичането на срока от два месеца, считано от получаването на мотивираното становище, срок, в който държавата членка трябва да изпълни задълженията си. Всъщност Република Гърция получава мотивираното становище на Комисията на 5 юли 2006 г., така че посоченият в мотивираното становище срок от два месеца, който е определен за изпълнение на задълженията, изтича на 5 септември 2006 г. [15]. Регламент № 1/2005 влиза в сила на 5 януари 2007 г., а Комисията предявява иска си на 11 септември 2007 г.

34. Както следва от постоянната съдебна практика, наличието на неизпълнение на задължения в рамките на иск, предявен по член 226 ЕО, трябва да се преценява с оглед на действащото общностно законодателство към момента на изтичането на срока, който Комисията е определила за съответната държава членка, за да се съобрази с нейното мотивирано становище [16].

35. Макар исканията, съдържащи се в исковата молба, по принцип да не могат да бъдат разпростирани отвъд твърдяното в разпоредителната част на мотивираното становище и в официалното уведомително писмо неизпълнение на задължение, това не променя обстоятелството, че е допустимо Комисията да иска установяване на неизпълнение на задължения, източникът на които е в първоначалния текст на общностен акт, впоследствие изменян или отменян, които са запазени с разпоредбите на нов общностен акт [17]. Обратно, предметът на спора не би могъл да бъде разпростиран към задължения, произтичащи от нови разпоредби, които нямат

14 — Вж. член 33 от Регламент № 1/2005, който конкретно посочва, че Директива 91/628/ЕИО се отменя от 5 януари 2007 г. и че позоваванията на отменената директива се тълкуват като позоваванията на Регламент № 1/2005.

15 — Вж. точка 6 от писмената реплика на Комисията, в която тя посочва кога точно е изтекъл определеният в мотивираното становище срок за изпълнението на задълженията. В точка 11 от писмената ѝ реплика, Комисията уточнява също, че точка 39 от исковата ѝ молба съдържа погрешно позоваване, според което предписаният в мотивираното становище срок за изпълнението на задълженията е изтекъл през ноември 2006 г.

16 — Вж. Решение от 10 септември 1996 г. по дело Комисия/Германия (C-61/94, Recueil, стр. I-3989, точка 42); Решение от 9 ноември 1999 г. по дело Комисия/Италия (C-365/97, Recueil, стр. I-7773, точка 32); Решение от 5 октомври 2006 г. по дело Комисия/Белгия (C-377/03, Recueil, стр. I-9733, точка 33). В доктрината вж. напр. Lenaerts, K., Arts, D., Maselis, I. et Bray, R. Procedural Law of the European Union, посочено по-горе в бележка под линия 11, p. 159, 5-052; Rideau, J. et Picod, F. Code des procédures juridictionnelles de l'Union européenne. 2.ed., Litec, Paris, 2002,, p. 175, Karpenstein, P. et Karpenstein, U. — In: Grabitz, E., Hilf, M. et Nettesheim, M. (ed.) Das Recht der Europäischen Union, посочено по-горе в бележка под линия 11, коментар на член 226, точка 17.

17 — Вж. Решение от 9 ноември 1999 г. по дело Комисия/Италия, посочено по-горе в бележка под линия 16, точка 36, Решение от 12 юни 2003 г. по дело Комисия/Италия (C-363/00, Recueil, стр. I-5767, точка 22), Решение по дело Комисия/Белгия, посочено по-горе в бележка под линия 16, точка 34. Вж. също моето заключение от 11 юни 2008 г. по дело Комисия/Италия (Решение от 19 март 2009 г., C-275/07, Сборник, стр. I-2005, точка 73). В доктрината вж. напр. Lenaerts, K., Arts, D., Maselis, I. et Bray, R. Procedural Law of the European Union, посочено по-горе в бележка под линия 11, p. 158, 5-048.

еквивалент в първоначалната версия на съответния акт, тъй като това би означавало нарушение на съществени за редовността на производството по установяване на неизпълнението процесуални изисквания [18].

36. Следователно от съдебната практика произтича, че критерият за преценка на допустимостта на правните основания на даден иск, които се основават на наскоро влязло в сила законодателство, не е формален критерий, а материален критерий. Ако нов правен акт, който е влязъл в сила след изтичането на посочения в мотивираното становище срок и преди предявяването на иска, съдържа същите материални задължения, както правния акт, който новият акт наскоро е заменил, доводите в иска, основани на този нов правен акт, не са допустими, освен ако последният налага на държавата членка същите задължения като тези по правния акт, който е бил в сила по-рано. Ето защо в настоящия случай следва да се провери дали задълженията, които произтичат от разпоредбите на Директива 91/628 и на които се позовава Комисията в своя иск, имат еквивалент в разпоредбите на Регламент № 1/2005. За по-голяма яснота в настоящото заключение в рамките на всяко отделно правно основание на иска ще преценя дали е допустимо Комисията да се позовава на отделните разпоредби на Регламент № 1/2005.

18 — Вж. Решение от 12 юни 2003 г. по дело Комисия/Италия (C-363/00), посочено по-горе в бележка под линия 17, точка 22, Решение по дело Комисия/Белгия (C-377/03), посочено по-горе в бележка под линия 16, точка 34. Вж. също заключение по дело Комисия/Италия, посочено по-горе в бележка под линия 17, точка 73.

2. Правно основание, свързано с идентификацията и разрешенията на превозвачите

а) Доводи на страните

37. Въз основа на констатациите, направени от СХВВ в рамките на мисии № 7273/2004 и № 8042/2006, *Комисията* счита, че гръцкото правителство не е приело необходимите мерки, за да гарантира всеки превозвач да притежава съответното разрешение за превоз на животни и да бъде регистриран по подходящ начин, даващ възможност на компетентния орган бързо да го идентифицира, ако определен превозвач отговаря на условията за защита на животните по време на превоз. Комисията твърди, че по този начин Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточки i) и ii), по член 5, част А, точка 2, буква б) от Директива № 91/628, както и по член 6, параграф 1 и по член 13, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1/2005.

38. Комисията подчертава, че в рамките на мисия № 7273/2004 (точки 5.3 и 6.3 от доклада за мисията) инспекторите на СХВВ са констатирали, че някои превозвачи не притежават разрешение или че срокът на издаденото им разрешение е изтекъл. В рамките на мисия № 8042/2006 (точки 5.3 и 6.3 от доклада за мисията) е установено, че въпреки някои подобрения правилата относно разреше-

нията и идентификацията на превозвачите не са били спазени в достатъчна степен. Комисията подчертава, че макар да съществуват списъци на превозвачите, те невинаги са били актуализирани.

39. В писмената си защита *гръцкото правителство* посочва, че идентифицирането само на едно невалидно разрешение в рамките на мисия № 7273/2004 е изолиран случай, който все още не доказва неизпълнението на задълженията по общностното право; още повече че това невалидно разрешение вече било идентифицирано от компетентните национални органи. Гръцкото правителство подчертава също, че е взело мерки с цел да осигури спазването на общностното право. То твърди, че е информирало компетентните органи в отделните гръцки департаменти за направените от инспектори на СХВВ препоръки и е организирало семинари за обучение на превозвачите и ветеринарните лекари, което според него доказва, че гръцките органи постоянно следят за правилното прилагане на общностното право.

40. В това отношение в писмената си реплика *Комисията* посочва, че със сигурност организирането на подобни семинари представлява положителна мярка, но то по никакъв начин не може да замени официалните мерки, които компетентните национални органи трябва да вземат относно разрешенията на превозвачите.

б) Допустимост

41. В рамките на правното основание, свързано с идентифицирането и с разрешенията на превозвачите, Комисията се позовава на нарушение на член 5, част А, точка 1, буква а), подточки i) и ii) от Директива № 91/628. В исковата си молба тя твърди, че член 6, параграф 1 и член 13, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1/2005 съдържат идентично задължение. Ето защо по-нататък ще проверя правдоподобността на този довод на Комисията.

i) Идентификация на превозвачите

42. Член 5, част А, точка 1, буква а), подточка i) от Директива 91/628 посочва, че всеки превозвач трябва да бъде регистриран по начин, даващ възможност на компетентния орган бързо да идентифицира лицето в случай на несъответствие с изискванията на посочената директива. Според Комисията член 13, параграфи 3 и 4 от Регламент № 1/2005 са еквивалентни на този член. Член 13 параграф 3 от Регламент № 1/2005 посочва, че компетентният орган регистрира разрешенията [19] по начин, който дава възможност на компетентния орган да идентифицира бързо превозвачите, в частност в случай на неспазване на изискванията на посочения регламент. Според мен може да се констатира, че

19 — Освен това член 13, параграф 3 от Регламент № 1/2005 още по-ясно постановява, че се касае за разрешенията, посочени в член 10, параграф 1 или в член 11, параграф 1 от споменатия регламент. Член 10, параграф 1 от същия регламент предвижда изисквания относно разрешението на превозвача, докато член 11, параграф 1 определя изисквания за разрешенията на превозвачите при пътувания с дълга продължителност.

задължението, предвидено в член 13, параграф 3 от Регламент № 1/2005, е идентично с предвиденото в член 5, част А, точка 1, буква а), подточка i) от Директива 91/628. Задължението, произтичащо от тези два члена, цели да се поддържа регистър на превозвачите, който да позволява даден превозвач да се идентифицира бързо при неспазване на изискванията, посочени в директивата или регламента. Ето защо според мен е допустимо в исковата си молба Комисията да се позовава на член 13, параграф 3 от Регламент № 1/2005.

43. Според мен по отношение на член 13, параграф 4 от Регламент № 1/2005 трябва да се направи друг извод. От посочения член за контролния орган произтича задължение за регистриране на разрешенията в електронна база данни [20]. Това е ново задължение, което не е предвидено в Директива 91/628. Следователно според мен не е допустимо Комисията да се позовава на член 13, параграф 4 от Регламент № 1/2005.

20 — Член 13, параграф 4 от Регламент № 1/2005 посочва още, че името на превозвача и номерът на разрешението се поставят на публично разположение през периода на валидност на разрешението; публичният достъп до други данни във връзка с разрешенията на превозвачите се предоставя от държавите членки в съответствие с общностните и националните правила, отнасящи се до неприкосновеността на личния живот; базата данни включва също така решения, оповестени по силата на член 26, параграф 4, буква в) и член 26, параграф 6.

ii) Разрешения на превозвачите

44. От член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628 следва, че всеки превозвач трябва да притежава разрешение, издадено от компетентния орган на държава членка, в която е регистрирана дейността му, или, ако става въпрос за предприятие, установено в трета страна, от компетентния орган на държава — членка на Съюза, и което е предмет на писмено поемане на задължение от лицето, отговорно за предприятието, осъществяващо превоза, за спазване на изискванията на действащото ветеринарно законодателство на Общността. За еквивалентен на този член Комисията счита член 6, параграф 1 от Регламент № 1/2005, от който следва, че нито едно лице не може да действа като превозвач, ако не притежава разрешение, издадено от компетентен орган в съответствие с разпоредбите на член 10, параграф 1 или за пътувания с дълга продължителност, в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент № 1/2005 и че копие от разрешителното винаги се предоставя на разположение на компетентния орган по време на превоза на животните.

45. Със сигурност и от двата члена — член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628 и член 6, параграф 1 от Регламент № 1/2005 — за всеки превозвач произтича задължение да притежава разрешение, което да му е издадено от компетентния орган. Следва да се

има предвид обаче, че освен изискването по член 6, параграф 1 всеки превозвач да притежава разрешение, Регламент № 1/2005 посочва, че това разрешение трябва да е издадено в съответствие с член 10, параграф 1 или в съответствие с член 11, параграф 1 от посочения регламент. Член 10, параграф 1 от Регламент № 1/2005 определя изискванията, свързани с разрешението на превозвачите [21], докато член 11, параграф 1 определя изискванията за разрешението на превозвачите при пътувания с дълга продължителност [22]. Следва да се отбележи, че Директива 91/628 не съдържа аналогични конкретни изисквания, свързани с разрешенията на превозвачите. Тъй като задълженията по Регламент № 1/2005 са по-конкретни от тези по Директива 91/628, според мен, не е допустимо в исковата си молба Комисията да се позовава на член 6, параграф 1 от Регламент № 1/2005. Ето защо, според мен не е допустимо, в исковата си молба Комисията да се позовава на член 6, параграф 1 от Регламент № 1/2005.

в) Правен анализ

46. Що се отнася до разпределянето на тежестта на доказване в рамките на производството по иск на основание член 226 ЕО, Комисията е длъжна да докаже наличието на твърдяното неизпълнение на задължения от държава членка [23]. За сметка на това държавата членка, която е ответник, трябва подробно и по същество да оспори представените данни и произтичащите от тях последици [24]. В подкрепа на правното основание, свързано с идентифицирането и с разрешенията на превозвачите, Комисията се позовава на констатациите, направени от СХВВ в рамките на мисия № 7273/2004 (точки 5.3 и 6.3 от доклада за мисията) и на мисия № 8042/2006 (точки 5.3 и 6.3 от доклада за мисията); ето защо трябва да се провери дали фактите, установени от СХВВ в рамките на тези две мисии и на които Комисията се позовава в исковата си молба, доказват основателността на това правно основание.

21 — Член 10, параграф 1 от Регламент № 1/2005 посочва, че компетентният орган предоставя разрешения на превозвачите, при условие че заявителите са установени или, в случай на заявителите, установени в трета страна, са представени в държавата членка, където те подават заявление за разрешение; при условие че заявителите са показали, че те имат на свое разположение достатъчен и подходящ персонал, оборудване и операционни процедури, което им дава възможност да спазват настоящия регламент, включително когато е подходящо, ръководства за добра практика; и при условие че заявителите или техни представители не са регистрирали никакви сериозни нарушения на законодателството на Общността и/или националното законодателство за защита на животните през трите години, предхождащи датата на заявлението, освен ако заявителят докаже по задоволителен за компетентния орган начин, че е взел всички необходими мерки за избягване на по-нататъшни нарушения.

22 — Член 11, параграф 1 от Регламент № 1/2005 посочва, че компетентният орган дава разрешения на превозвачи, при условие че те спазват разпоредбите на член 10, параграф 1 и ако са представили свидетелства за правоспособност, валидни за шофьори и придружители; сертификати за одобрение за всички пътни превозни средства, които трябва да бъдат използвани за пътувания с дълга продължителност; уточнения по процедурите, даващи възможност на превозвачите да проследяват и да регистрират движенията на пътните превозни средства, намиращи се под тяхната отговорност, и да се свързват постоянно с въпросните шофьори по всяко време на пътуванията с дълга продължителност, както и планове за непредвидени случаи при спешност.

23 — Вж. например Решение от 23 октомври 1997 г. по дело Комисия/Нидерландия (C-157/94, Recueil, стр. I-5699, точка 59), Решение от 15 март 2001 г. по дело Комисия/Франция (C-147/00, Recueil, стр. I-2387, точка 27), Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 41, Решение от 18 юли 2007 г. по дело Комисия/Германия (C-490/04, Сборник, стр. I-6095, точка 48) и Решение от 22 декември 2008 г. по дело Комисия/Испания (C-189/07, все още непубликувано в Сборника, точка 82).
В доктрината, свързана с носената от Комисията тежест на доказване, вж. напр. Cremer, W. — In: Calliess, C. et M. Ruffert (ed.). EUV/EGV — Das Verfassungsrecht der Europäischen Union mit Europäischer Grundrechtecharta — Kommentar. 3. ed., Beck, München, 2007, p. 1991, 33, който посочва, че искът е основателен, ако представените от Комисията факти са верни и ако от тези факти следва, че има нарушение на общностното право, за което е отговорна държавата членка ответник; Комисията трябва да докаже наличието на тези факти. Eberhard, G. et E. Riedl. — In: Mayer, H. (ed.) Kommentar zu EU- und EG-Vertrag. Manz, Wien, 2005, коментар на член 226, точка 76, посочват, че съгласно постоянната съдебна практика Комисията носи тежестта на доказване относно нарушенията на общностното право.

24 — В това отношение вж. напр. Решение от 22 септември 1988 г. по дело Комисия/Гърция (272/86, Recueil, стр. 4875, точка 21), Решение от 18 юли 2006 г. по дело Комисия/Италия (C-119/04, Recueil, стр. I-6885, точка 41), Решение от 14 юни 2007 г. по дело Комисия/Италия (C-82/06, Сборник, 2007 г., стр. I-83, точка 35); вж. също точка 35 от моето заключение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Португалия (Решение от 10 април 2008 г., C-265/06, Сборник, стр. I-2245).

i) Идентификация на превозвачите

47. От точка 5.3 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от компетентните национални органи да му изпратят списъка на притежаващите разрешение превозвачи[25]. В доклада се посочва, че съществуващият по време на повторната проверка списък на всички превозвачи е бил на разположение на равнище министерство. От доклада следва също, че списъците са били на разположение на всички компетентни национални органи, които били посетени.

48. В точка 5.3 от доклада за мисия № 8042/2006 също се посочва, че информацията относно товарната повърхност в превозните средства, която Министерството на земеделието и храните е изискало, не е била предоставена от всички превозвачи; в департамент Serres такава информация няма за нито един превозвач, в департамент Kilkis има информация само за една трета от превозвачите, а в департамент Messinia няма информация за никой от двамата основни вносители на говеда.

49. В точка 6.3 от доклада за мисия № 8042/2006 се посочва, че мерките, предложени от Министерството на земеделието и храните, са били въведени ограничено и непълно. Наистина списъците на превозвачите са били на разположение, но те невинаги са били актуализирани и не съдържали цялата информация, например тази относно товарната повърхност в превозните средства или тази относно писменото поемане на задължение от лице за съобразяване с изискванията, посочени в Директива 91/628.

50. Според мен поради няколко причини представените в точки 5.3 и 6.3 от доклада за мисията № 8042/2006 факти не са достатъчни, за да се докаже, че Република Гърция е нарушила задължението си да осигури възможност за бързо идентифициране на превозвачите.

51. На първо място, от посочените по-горе факти следва, че списъците на превозвачите са били на разположение, както на равнище Министерство на земеделието и храните, така и на всички компетентни национални органи, които са били посетени от инспекторите на СХВВ.

52. На второ място, относно твърденията на Комисията, според които списъците на превозвачите не са били актуализирани, следва да се отбележи, че както посочва

25 — От тази точка от доклада следва също, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от компетентните национални органи да му изпратят посочените списъци преди 20 юни 2005 г. Но продължението на доклада, в което е отбелязано, че тези списъци били на разположение, не позволява да се определи дали компетентни национални органи са изпълнили това задължение.

гръцкото правителство в писмената си защита [26] и в дупликата [27], тези твърдения са неточни. Комисията се основава на общите твърдения, включени в точка 6.3 от доклада за мисия № 8042/2006, например че списъците на превозвачите „невинаги са били актуализирани“ и „не съдържали цялата информация“, без да посочва конкретно и точно броят на списъците от проверените списъци, които не са актуализирани [28].

53. На трето място, относно твърдението, според което списъците на превозвачите са непълни, защото не съдържат информацията относно товарната повърхност, следва да се отбележи, че задължението да се гарантира тази информация в рамките на регистрацията на превозвачите не следва от Директива 91/628 и от Регламент № 1/2005. Съгласно член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628 писменото поемане на задължение от лицето, отговорно за предприятието, осъществяващо превоза, съгласно което то ще спазва изискванията на действащото ветеринарно законодателство на Общността, е необходимо единствено с цел издаване на разрешението, което компетентният орган на държава — членка на Съюза, дава на предприятието, установено в трета държава; този член обаче не предвижда изискване писменото поемане на задължение да се приложи към списъка на превозвачите. Регламент № 1/2005 също не съдържа отделна разпоредба относно задължението за гарантиране на информацията относно товарната повърхност.

54. На четвърто място, след като Комисията поддържа, че неизпълнението на задължението по общностното право следва от административна практика, тя трябва да докаже, че тази практика в определена степен притежава траен и общ характер [29]. Следователно Комисията трябва да докаже, че органите на държавата членка са установили трайна и продължителна практика, която нарушава общностното право. В настоящия случай обаче от представените доказателства не следва, че се касае за трайна и продължителна практика; представените от Комисията доказателства се отнасят единствено до констатациите, направени през 2006 г., а не до констатациите, свързани с по-дълъг период от време, в хода на който е била установена такава трайна практика.

55. Ето защо според мен частта от правното основание, свързана с идентифицирането на превозвачите и в рамките на която

26 — Вж. точка 8 от писмената защита на гръцкото правителство в отговор на исковата молба на Комисията.

27 — Вж. точка 8 от писмената дуплика на гръцкото правителство.

28 — В това отношение трябва да се отбележи, че когато Съдът установи неизпълнение на задълженията по общностното право, което се дължи на административна практика в определена държава членка, той се позовава на доста конкретни данни, свързани с броя на практическите случаи, в които общностните разпоредби не са били спазени; вж. напр. Решение от 6 октомври 2005 г. по дело Комисия/Гърция (C-502/03, непубликувано в Recueil, точка 8) и Решение от 29 март 2007 г. по дело Комисия/Франция (C-423/05, Сборник, стр. I-47, точка 21).

29 — В този смисъл вж. Решение от 29 април 2004 г. по дело Комисия/Германия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 42, Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 28, Решение по дело Комисия/Белгия, посочено по-горе в бележка под линия 12, точка 29, Решение от 27 април 2006 г. по дело Комисия/Германия, посочено по-горе в бележка под линия 11, точка 50 и Решение по дело Комисия/Италия, посочено по-горе в бележка под линия 12, точка 21.

Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточка i) от Директива 91/628 и по член 13, параграф 3 от Регламент № 1/2005, следва да се отхвърли като неоснователна.

ii) Разрешения на превозвачите

56. От точка 5.3 от доклада за мисия № 7273/2004 следва, че през 2004 г. компетентните органи са открили превозвачи без разрешение или притежаващи разрешение с изтекъл срок. От точка 6.3 от доклада за мисия № 7273/2004 следва, че е бил постигнат известен напредък, като се гарантира превозвачите да притежават разрешения, но законодателството за подобряване на тази система не било прието в разрез с първоначално предвиденото. В тази точка на доклада се посочва също, че изискването да се контролира времето за пътуване при превозите на дълго разстояние не било спазено в три от четирите департамента, обект на проверка.

57. От точка 5.3 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че с цел да подобри системата на разрешенията гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от компетентните национални органи писмено да уведомяват всички превозвачи, че са отговорни за подновяването на разрешението си, че трябва да подадат молбата за подновяване един месец преди изтичането на разрешението, което им е било дадено, и че те трябва да уведомяват за всяка промяна, свързана с шофьорите и с превозните средства. В доклада се посочва, че 49 от 54 компетентни национални органи са отговорили, че превозвачите са били уведомени за задълженията си; компетентните органи във всички посетени от инспекторите на СХВВ департаменти също били изпратили уведомления. От тази точка от доклада за мисията следва също, че в департамент Laconia на всички превозвачи, чиито разрешения са с изтекъл срок, било изпратено общо напомняне за подновяване на разрешението им, но напомняне не е било изпратено на отделните превозвачи.

58. В точка 5.3 от доклада за мисия № 8042/2006 се посочва също, че гръцкото Министерство на земеделието и храните не е било уведомено за нито едно нарушение, свързано с разрешенията на превозвачите. В департамент Laconia разрешение било издадено на превозвач въпреки обстоятелството, че не бил представил писмено поемане на задължение по смисъла на член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628; представителите на компетентните национални органи посочили, че някои превозвачи от трети страни притежават невалидни разрешения, които обаче не били издадени от компетентните гръцки органи.

59. От точка 6.3 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че мерките, които гръцкото Министерство на земеделието и храните предложило, са били въведени ограничено и непълно. Посочва се също, че това министерство не е гарантирало превозвачите от трети страни да притежават валидно разрешение по смисъла на член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628.

60. Според мен посочените факти не доказват твърдението на Комисията, според което Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628, свързани с разрешенията на превозвачите.

61. В точка 5.3 от доклада за мисия № 7273/2004 наистина се посочва, че компетентните органи са открили превозвачи без разрешение или притежаващи разрешение с изтекъл срок, но не е посочено нито колко превозвачи са проверени, нито наименованието и броят на департаментите, нито колко от проверените превозвачи не са притежавали разрешение или са притежавали разрешение с изтекъл срок. Наистина в исковата си молба Комисията поддържа, че не става дума за „изолиран случай“ [30], както твърди гръцкото правителство, а за „голям брой отделни случаи“ [31], но Комисията не посочва техния брой или поне процента на случаите, в които превозвачите не са притежавали разрешение или са притежавали разрешение с изтекъл срок. Според мен сведенията, включени в точка 6.3 от този доклад за мисия, също са много общи, за да може въз основа на тях да се докажат твърденията на Комисията, също като доклада за мисия № 8042/2006, от който не е видно какъв е броят на превозвачите, които не са имали валидни разрешения или чието разрешение е с изтекъл срок. Напротив, гръцкото Министерство на земеделието и храните не е било уведомено за нито едно нарушение, свързано с разрешенията на превозвачите и докладът за мисия № 8042/2006 посочва само отделни примери на нарушения.

62. Според мен посочените констатации по никакъв начин не могат да докажат наличието на административна практика, която да притежава в определена степен траен и общ характер, чрез която гръцките органи да са нарушили общностните си задължения.

63. Ето защо според мен частта от правното основание, свързано с разрешенията на превозвачите и в рамките на която Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

г) Резултат от анализа

64. Според мен правното основание, свързано с идентификацията и с разрешенията на превозвачите, в рамките на което Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част А, точка 1, буква а), подточки i) и ii) от Директива 91/628 и по член 13, параграф 3 от Регламент № 1/2005, следва да се отхвърли като неоснователно.

30 — Вж. точка 7 от писмената защита на гръцкото правителство в отговор на исковата молба на Комисията.

31 — Вж. точка 43 от исковата молба на Комисията.

3. Правно основание, свързано с контрола на маршрутните планове

а) Доводи на страните

65. *Комисията* твърди, че Република Гърция не е взела необходимите мерки, за да гарантира, че компетентните органи извършват задължителния контрол на маршрутните планове за превоз на животни. Комисията твърди, че по този начин Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 5, част A, точка 2, буква б); по член 5, част A, точка 2, буква г), подточка i), първо тире; по член 8, първа алинея, букви б) и г) и по член 9 от Директива 91/628. Комисията твърди също, че е налице неизпълнение на задълженията, посочени в член 5, параграф 4 и в член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005.

66. Комисията посочва, че в рамките на мисии № 9002/2003 (точка 5.4.2 от доклада за мисията), № 7273/2004 (точки 5.3 и 6.4 от доклада за мисията) и № 8042/2006 (точки 5.4.2 и 6.4 от доклада за мисията) инспекторите на СХВВ установили нередности в някои маршрутни планове. Нередностите се изразяват конкретно в декларирано твърде продължително време на пътуване в повечето проверени маршрутни планове относно животни, превозвани от други държави членки и предназначени за клане в Република Гърция.

67. *Гръцкото правителство* посочва, че през 2003 г. с циркулярно писмо е въвело подходяща система за контрол на съдържащата се в маршрутните планове информация. Освен това гръцкото правителство поддържа, че когато тези планове са съставени от компетентните органи на други държави членки, гръцките органи не могат да проверяват посочената в тях информация и критериите, взети предвид от компетентните органи на другите държави членки. Според гръцкото правителство компетентните гръцки органи могат да контролират единствено спазването на тези маршрутни планове.

68. *Комисията* отговаря на посочения от гръцкото правителство довод, че контролът на маршрутните планове има за цел да гарантира спазването на поставените с Директива 91/628 изисквания. Според Комисията контролът не трябва да се ограничи само до проверка на наличието на маршрутен план или само до проверка на посочената в него информация, а трябва да обхваща и това дали превозът на животни съответства на общностното законодателство за защита на животните по време на превоз. Комисията посочва, че това се потвърждава и с член 9, параграф 1 от Директива 91/628, в който са предвидени мерките, които трябва да бъдат предприети в случай на констатиране на неизпълнение на разпоредбите на директивата по време на превоз. Следователно според Комисията е очевидно, че обикновената проверка на посочената в маршрутните планове информация не е достатъчна за изпълнението на съдържащите се в Директива 91/628 задължения. Що се отнася до твърдението на гръцкото правителство, според което през 2003 г. с циркулярно писмо е въвело подходяща система за контрол на съдържащата се в маршрутните планове информация, Комисията посочва, че при конкретните проверки инспекторите на СХВВ установили, че проверките

не са били осъществени по задоволителен начин.

б) Допустимост

69. Що се отнася до правното основание, свързано с контрола на маршрутните планове, Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задълженията, посочени в член 5, част А, точка 2, буква б), в член 5, част А, точка 2, буква г), подточка i), първо тире, в член 8, първа алинея, букви б) и г) и в член 9 от Директива 91/628. Комисията твърди, че са нарушени също член 5, параграф 4 и член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005, тъй като са еквивалентни на посочените по-горе членове от Директива 91/628.

70. *Член 5, част А, точка 2, буква б) от Директива 91/628* посочва, че държавите членки гарантират, че превозвачът съставя маршрутен план за животните, които ще бъдат предмет на търговия между държавите членки или на износ в трети страни, също и в случаите, когато времето на пътуване превишава осем часа, който се прикрепя към здравния сертификат по време на пътуването, като в него също така са посочени всички пунктове за спиране и за прехвърляне. Този маршрутен план се съставя в съответствие с образеца в глава VIII от приложението; тази глава определя точното съдържание на маршрутния план, който трябва да съдържа данни за превозвача, превозното средство, животинския вид и броя на животните, мястото на експедиция и местоназначението, маршрута и времето на пътуване, номера на здравния сертификат или на придружаващия документ, печата на ветеринарния лекар на мястото за експедиция, печата на компетентния орган при пункта на излизане, датата и времето на тръгване, името и подписа на лицето, отговорно за превоза по време на пътуването, както и данни за пункта на спиране и пункта на прехвърляне. *Член 5, част А, точка 2, буква г), подточка i), първо тире от Директива 91/628* посочва, че държавите членки гарантират, че оригиналното копие на маршрутния план е надлежно съставено и попълнено от подходящите лица в подходящото време.

71. Комисията счита *член 5, параграф 4 от Регламент № 1/2005* за еквивалентен на разпоредбите на Директива 91/628, които съдържат задължението на превозвача да състави маршрутен план. Този член посочва, че в случай на пътувания с дълга продължителност между държавите членки и с място на експедиция и с местоназначение трети страни за еднокопитни животни, различни от регистрираните еднокопитни животни, както и за домашни животни от рода на едрия рогат добитък, овце, кози и свине, превозвачите и организаторите спазват разпоредбите, отнасящи се до дневника за пътуване, посочен в приложение II. Във втора точка на приложение II към Регламент № 1/2005 е предвидено, че дневникът на пътуването обхваща следните секции: планиране, място на заминаването, местоназначение, декларация от превозвача и образец на доклад за нередностите. В отделни раздели приложение II към Регламент № 1/2005 урежда по-подробно съдържанието на секциите от дневника на пътуването.

72. Следователно разпоредбите на Директива 91/628 изискват от превозвача да състави *маршрутен план,* докато разпоредбите на Регламент № 1/2005 го задължават да състави *дневник на пътуването.* Сравнението между тях показва, че

раздел 1 от *дневника на пътуването,* свързан с планирането, до голяма степен съответства на *маршрутния план*, предвиден в Директива 91/628. Останалите части от дневника на пътуването, предвидени в Регламент № 1/2005 обаче съдържат по-подробна информация от маршрутния план, предвиден в Директива 91/628. Така например раздел 2 от дневника на пътуването, който се отнася до мястото на заминаването, съдържа името и адреса на притежателя на мястото на заминаване; раздел 3, който се отнася до местоназначението, съдържа данни за притежателя на местоназначението и за официалния ветеринарен лекар, както и данни за извършените проверки; раздел 4 съдържа оригиналната декларация на превозвача; раздел 5 съдържа оригинала на доклада за нередностите. Наистина строго формално погледнато е вярно, че задължението за съставяне на раздел 1 от дневника на пътуването, който се отнася до планирането, съответства на задължението за съставяне на маршрутен план, но трябва да се има предвид, че дневникът на пътуването е неделимо цяло и че като състави само раздел 1 от дневника на пътуването, превозвачът все още не е изпълнил задължението си по член 5, параграф 4 от Регламент № 1/2005, на който се позовава Комисията. Ето защо считам, че в рамките на правното основание, изведено от контрола на маршрутните планове, не е допустимо Комисията да се позовава на неизпълнение на задължение по член 5, параграф 4 от Регламент № 1/2005.

73. В рамките на това правно основание Комисията се позовава и на *член 8, първа алинея, букви б) и г) от Директива 91/628*. Съгласно този член държавите членки гарантират осъществяването на контрол от компетентните органи за спазване на изискванията на настоящата директива, чрез извършване на недискриминационни проверки на превозните средства и животните, пристигащи на тяхното местоназначение (буква б) и на данните в придружаващите документи (буква г). Според Комисията еквивалентен на този член е *член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005*, който посочва, че компетентният орган извършва на всеки етап от пътуването с дълга продължителност подходящи проверки на случайна или целева база, за да провери, че декларираното време на пътуванията е реалистично и че пътуването съответства на настоящия регламент, и в частност че времето за пътуване и периодите на почивка съответстват на сроковете, посочени в глава V от приложение I към този регламент.

74. Що се отнася до задължението за проверки, може да се констатира, че посоченото в член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005 задължение не съответства изцяло на задължението, посочено в член 8, първа алинея, букви б) и г) от Директива 91/628. Докато посочените в Директива 91/628 задължения се отнасят до контрола на превозните средства на животните и най-общо до контрола на данните в придружаващите документи, посочените в Регламент № 1/2005 задължения се отнасят до контрола на продължителността на пътуванията, периодите на почивка и на общите изисквания пътуването да съответства на споменатия регламент. Освен това задължението за извършване на проверки, посочено в член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005, се отнася единствено до проверките по време на пътуванията с дълга продължителност, докато член 8, първа алинея от Директива 91/628 не се ограничава до тези проверки. Допълнителната разлика между двата члена се дължи на обстоятелството, че на основание член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005 компетентният орган

може *на всеки етап* от пътуването с дълга продължителност да извършва подходящи проверки на случайна или целева база, докато член 8, първа алинея, букви б) от Директива 91/628 се отнася единствено до проверки на превозните средства и животните, *пристигащи на тяхното местоназначение* [32]. Ето защо според мен не е допустимо Комисията да се позовава на член 15, параграф 1 от Регламент № 1/2005.

за животните; б) съответно подслоняване на животните и полагане на грижи за тях до разрешаване на проблема; в) клане на животните по хуманен начин [33]. Другите параграфи на член 9 от Директива 91/628 съдържат разпоредби относно последиците, които следват при неспазването на нарежданията на компетентния орган от отговорното за превозното средство лице, и разпоредби относно правото на обжалване пред националните органи. Що се отнася до това задължение, Комисията не се позовава на никаква разпоредба от Регламент № 1/2005.

в) Правен анализ

75. *Член 9 от Директива 91/628* съдържа разпоредби относно начина, по който следва да се действа, ако се установи, че разпоредбите на директива не са спазени. В първия си параграф този член посочва, че ако по време на превоза се установи, че разпоредбите на настоящата директива не се спазват или не са спазени, компетентният орган на мястото, където е констатирано това, изисква от отговорните за конкретното превозно средство лица да вземат всяка мярка, която компетентният орган счита за необходима, за да се гарантира хуманно отношение към животните. В зависимост от обстоятелствата по всеки случай тази мярка може да включва: а) приключване на пътуването и връщане на животните на мястото на експедиция по най-краткия маршрут, при условие че тази мярка не предизвиква ненужно страдание

76. В подкрепа на правното основание, свързано с маршрутните планове, Комисията посочва на първо място точка 5.4.2 от доклада за мисия № 9002/2003, от която следва, че документите, които придружават животните по време на транспорт на територията на Република Гърция, не съдържат данни относно часа на тръгване. От същата точка следва също, че инспекторите на СХВВ са открили нередности в някои вече проверени от компетентните национални органи документи. Всъщност копията от здравните сертификати и от маршрутните планове, придружаващи животните, идващи от Испания, Франция и Нидерландия, предназначени за клане

32 — Член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628 наистина съдържа задължение за проверяване на превозните средства и животните *по време на автомобилен превоз*, но в рамките на това правно основание Комисията се позовава само на член 8, първа алинея букви б) и г) от посочената директива. Вж. точка 49 от исковата молба на Комисията.

33 — Член 9 от Директива 91/628 посочва още, че местоназначението и използването на труповете на тези животни се уреждат съгласно разпоредбите на Директива 64/433/ЕИО (Директива на Съвета от 12 юни 1964 г.относно санитарните условия за производство и пускане на пазара на пресни меса (ОВ 121, 1964 г., стр. 2012). Този член посочва също, че всякакви мерки, предприети по втора алинея, се съобщават от компетентния орган чрез мрежата „Анимо“ в съответствие с процедурите, включително финансовите процедури, които следва да се определят съгласно процедурата, предвидена в член 17.

в Република Гърция, съдържали несъответствия и в тях липсвала важна информация. Декларираната продължителност на всяко пътуване в по-голямата част от маршрутните планове съдържала несъответствия и била неосъществима. В маршрутния план липсва информация относно междинната почивка (между разположеното в Южна Италия междинно място и местоназначението в Република Гърция).

77. Комисията посочва също точка 5.4 от доклада за мисия № 7273/2004 [34], от която следва, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от компетентните органи във всеки отделен департамент да представят програма за проверки за 2003 г.; само 6 от 54 департамента, т.е. 11,1 % от департаментите, са представили тази програма. Освен това от тази точка следва, че в департамент Fthiotida през второто и третото тримесечие на 2003 г. в местоназначението им били проверени съответно 92 % и 83 % от товарите. В департамент Karditsa проверките били извършени в мястото на заминаването; в департамент Larisa всяко тримесечие в кланиците са извършвани от три до пет внезапни проверки, но превозите на дълги разстояния не били включвани в проверките. В департамент Trikala проверки са извършени по време на разтоварването след превози на дълго разстояние. Освен това от тази точка следва, че през 2003 г. националните органи са проверили 6 808 превозни средства и са установили 3 нарушения и 24 нередности в придружаващите документи. По време на мисията си инспекторите на СХВВ са установили още няколко допълнителни нередности, които националните компетентни органи не забелязали [35].

78. В точка 6.4 от доклада за мисията № 7273/2004 се посочва, че по-голямата част от департаментите не са представили програма за контрол на маршрутните планове и че не е имало съгласуваност между проверените департаменти относно това как при необходимост да гарантират контрола на маршрутните планове [36].

79. Комисията се позовава също на точки 5.4.2 и 6.4 от доклада за мисия № 8042/2006. От точка 5.4.2 от посочения доклад следва, че в департамент Kilkis компетентният национален орган е посочил, че никога не е извършвал контрол на маршрутните планове. В департаменти Messinia, Laconia, Thesprotia и Ilia при проверките компетентните национални органи не са установили, че маршрутните планове предвиждат твърде дълго време за превоз или че съдържат нередности. В департамент Thesprotia компетентните национални органи са запазили оригиналните маршрутни планове, вместо да ги дадат на превозвачите, които би трябвало да ги върнат на компетентния орган в мястото на произход. В департа-

34 — В исковата си молба Комисията не се позовава изрично на тази точка от доклада за мисия № 7273/2004, но аз посочвам съдържанието ѝ, тъй като точката е важна в рамките на това правно основание.

35 — Напр. в департамент Larisa в много маршрутни планове е декларирана твърде дълга продължителност на пътуванията или в департамент Fthiotida, в маршрутните планове отсъства важна информация.

36 — Комисия посочва също точка 5.3 от доклада за мисия № 7273/2004, от която следва, че контролът на маршрутните планове е бил извършван само в един от четирите проверени департамента: департамент Fthiotida. Но това, което твърди Комисията, а именно че контролът на маршрутните планове е извършван само в този департамент, не следва от тази точка от доклада; за сметка на това е посочено, че в департамент Fthiotida задълженията на превозвачите, свързани с плановете на обичайните им маршрути, са били проверявани.

мент Патра компетентните национални органи са проверили маршрутните планове само до пристанището, но не и за пътуването, което е оставало до крайното местоназначение, поради което компетентните национални органи не са открили, че продължителността на прехода в многобройните случаи на превоз към остров Лесбос и остров Хиос е по-дълга от разрешената. В точка 6.4 от доклада за мисия № 8042/2006 е посочено, че компетентните национални органи, които съставили програма за контрол на маршрутните планове, също не са достигнали целените резултати, тъй като в общи линии се доверили на проверките, извършени в кланиците, а и често се извършвали проверки, когато практически те не били необходими.

— да контролира превозните средства и животните, пристигащи на тяхното местоназначение [член 8, първа алинея, буква б) от Директива 91/628];

— да контролира данните в придружаващите документи [член 8, първа алинея, буква г) от Директива 91/628];

— да взема мерки в случаи на нередности (член 9 от Директива 91/628).

80. От разпоредбите, на които се позовава Комисията в рамките на настоящото правно основание, следва, че тя твърди неизпълнение на пет задължения от страна на Република Гърция:

— да гарантира, че превозвачите имат маршрутен план [член 5, част А, точка 2, буква б) от Директива 91/628];

— да гарантира, че маршрутните планове на превозвачите са подходящи [член 5, част А, точка 2, буква г), подточка i), първо тире от Директива 91/628];

81. Според мен от представените от Комисията доказателства не е възможно да се констатира, че Република Гърция не е изпълнила задължението си да гарантира, че превозвачите имат маршрутен план [член 5, част А, точка 2, буква б) от Директива 91/628]. От никой доклад за мисия не следва, че превозвачите *не са имали* маршрутни планове. Ето защо според мен частта от правното основание, в която Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължение по член 5, част А, точка 2, буква б) от Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

82. Задължението да се гарантира, че маршрутните планове на превозвачите са подходящи [член 5, част А, точка 2,

буква г), подточка i), първо тире от Директива 91/628], включва задължението маршрутните планове да съдържат всички необходими данни и тези данни да бъдат точни и подходящи (напр. продължителността на пътуванията да не бъде твърде дълга). Що се отнася до неизпълнението на това задължение, Комисията наистина представя доказателства, според които някои маршрутни планове съдържат нередности. Според мен обаче тези доказателства не са достатъчно конкретни, за да може да се докаже наличието на нарушение с траен и общ характер на задълженията на гръцките органи. Така например инспекторите на СХВВ са установили, че „в някои документи“ се съдържали нередности, че продължителността на превозите „в по-голямата част от маршрутните планове“ съдържала несъответствия и била неосъществима, че в „многобройни случаи на превоз“ продължителността на превоза била по-дълга от разрешената. Няма никакво съмнение, че маршрутните планове в Република Гърция съдържат нередности, но от доказателствата на Комисията не става ясно какъв е процентът на проверените случаи, в които тези нередности са забелязани. Според мен Комисията не е представила достатъчно конкретни данни, за да може да се докаже неизпълнението на задължението, свързано с подходящия характер на маршрутните планове. Ето защо според мен частта от правното основание, в която Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължението по член 5, част А, точка 2, буква г), подточка i), първо тире от Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

83. Що се отнася до задължението за проверка на превозните средства и животните, пристигащи на тяхното местоназначение (член 8, първа алинея, буква б) от Директива 91/628), според мен Комисията не е представила никакво доказателство. Никъде в посочените по-горе доклади не е споменато изрично, че превозните средства не са проверявани *в местоназначението.* Напротив, относно департамент Fthiotida в доказателството е посочено [37], че през втория и третия триместър на 2003 г. в местоназначението са били проверени съответно 92 % и 83 % от товарите. Ето защо според мен частта от правното основание, в която Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължението по член 8, първа алинея, буква б) Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

84. Според мен частта от правното основание, в която Комисията твърди, че има неизпълнение на задължението за контролиране на данните в придружаващите документи (член 8, първа алинея, буква г) от Директива 91/628), също не е основателна. Макар през 2003 г. компетентните национални органи в отделните департаменти да не са представили програми за проверки, от точка 5.4 от доклада за мисия № 7273/2004 следва, че въпреки това такива проверки са извършени в департаментите, посетени от инспекторите на СХВВ. Наистина в някои случаи компетентните национални органи не са установили съществуващите нередности, но проверки все пак са извършвани — например за 2003 г. има точна информация, според която са били извършени 6 808 проверки. Ето защо считам, че частта от правното основание, в която Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължението по член 8, първа алинея, буква г) Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

37 — Вж. точка 77 от настоящото заключение.

85. Що се отнася до задължението да се вземат мерки в случаи на нередности (член 9 от Директива 91/628), считам, че Комисията не е представила достатъчно доказателства, за да подкрепи тази част от правното основание. Констатацията, че е налице неизпълнение на задължението по този член, изисква представянето на доказателства, потвърждаващи, че компетентните гръцки органи не са реагирали по подходящ начин при установяване на нарушение. Комисията обаче не представя нито едно доказателство за броя на случаите и за департаментите, в които компетентните национални органи да са установили нарушения и в тази връзка да не са взели подходящи мерки. Ето защо считам, че частта от правното основание, в която Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължението по член 9 от Директива 91/628, следва да се отхвърли като неоснователна.

г) Резултат от анализа

86. Считам, че правното основание, свързано с контрола на маршрутните планове, в рамките на което Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задълженията по член 5, част А, точка 2, буква б) и г), подточка i), първо тире; по член 8, първа алинея, букви б) и г) и по член 9 от Директива 91/628, трябва да се отхвърли като неоснователно.

4. Правното основание, свързано с липсата на инсталации за почивка в пристанищата

а) Доводи на страните

87. *Комисията* твърди, че мисия № 9211/2003 (точка 5.2.2 от доклада за мисията) и мисия № 8042/2006 (точка 5.4.2 от доклада за мисията) доказват, че Република Гърция не е гарантирала във фериботни пристанища или в близост до тях наличие на инсталации за почивка на животните в продължение на 12 часа след разтоварването им от кораба, ако продължителността на морския превоз достигне 29 часа. В това отношение Комисията посочва в доводите си, че е налице неизпълнение на задължението по точка 48, 7, буква б)[38] от глава VII на приложението към Директива 91/628 и неизпълнение на задължението по точка 1.7, буква б) от глава V на приложение I към Регламент № 1/2005. В искането си обаче Комисията иска да бъде установено единствено неизпълнение на задължението по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

88. Що се отнася до едно от пристанищата (Игуменица), Комисията констатира, че има места, които могат да бъдат използвани за инсталации за почивка, но е невъзможно да се използват с тази цел, тъй като не е дадено разрешение в тази връзка от компетентните органи. Според Комисията

38 — Относно правилния начин на посочване на точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628 вж. бележка под линия 5 от настоящото заключение.

в отговора си на мотивираното становище гръцкото правителство наистина посочва, че е взело необходимите мерки, за да гарантира наличието на места за почивка в това пристанище, но според Комисията то не е представило никакво доказателство в подкрепа на това твърдение.

89. *Гръцкото правителство* счита, че Комисията не е посочила нито един конкретен случай, в който превозът по море между две пристанища в Общността да е надхвърлил 29 часа. То посочва, че точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628 не задължава държавите членки да гарантират наличие на инсталации за почивка в пристанищата; според гръцкото правителство тази разпоредба налага на превозвачите задължението да предвидят в рамките на своя маршрутен план, включващ морски превоз, спирания в подходящи инсталации за почивка. Освен това гръцкото правителство посочва, че на практика нито един морски превоз между гръцко фериботно пристанище и друго фериботно пристанище в Общността не продължавал повече от 29 часа. В това отношение гръцкото правителство отбелязва, че продължителността на превоза между пристанището на Бари в Италия и гръцкото пристанище Игуменица (основното транзитно гръцко пристанище) не превишава 10—11 часа, докато продължителността на превоза между Бари и Патра не превишава 15 часа.

90. В писмената си реплика *Комисията* оспорва доводите на гръцкото правителство. Тя твърди, че от формулировката на точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628 ясно личи, че държавите членки трябва да гарантират наличието на инсталации за почивка на животните в пристанищата или в близост до тях. Освен това Комисията счита за неточно твърдението на гръцкото правителство, според което нито един превоз между което и да е гръцко транзитно фериботно пристанище и друго транзитно пристанище в Общността не продължавал повече от 29 часа.

б) Допустимост

91. Що се отнася до правното основание, свързано с липсата на инсталации за почивка, Комисията твърди, че е налице неизпълнение на задължението по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628 и неизпълнение на задължението по точка 1.7, буква б) от глава V на приложение I към Регламент № 1/2005. Искам обаче да наблегна на обстоятелството, че Комисията посочва, че е налице неизпълнение на произтичащите от тези два правни акта задължения само в доводите на исковата си молба, докато в самите искания тя твърди, че е налице неизпълнение само на задължението по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628, но не неизпълнение на задължението по точка 1.7, буква б) от глава V на приложение I към Регламент № 1/2005.

92. *Точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628* посочва, че в случаите на морски превоз по редовна и директна връзка между две географски точки на Общността с превозни средства, натоварени на плавателни съдове, без разтоварване на животните, последните трябва да бъдат оставени

да почиват за 12 часа след разтоварване в пристанището на местоназначението или в непосредствена близост до него, освен ако времето на пътуване по море позволява такова пътуване да бъде включено в общата схема на точки 2 до 4.

93. *Точка 1.7, буква б) от глава V на приложение I към Регламент № 1/2005* посочва, че в случай на превоз по море при редовна и директна връзка между две географски точки на Общността посредством използването на пътни превозни средства, натоварени на кораби, без разтоварване на животните, трябва да бъде предвидена почивка от 12 часа за животните след разтоварването им в пристанището на получаването или в непосредствена близост до него, освен ако времетраенето на пътуването по море позволява пътуването да бъде включено в общата схема на точки 1.2—1.4 от тази глава на приложение I.

94. Сравнението на тези две разпоредби позволява да се констатира, че и двете съдържат едно и също задължение животните да почиват в продължение на 12 часа в случай на превоз по море, при редовна и директна връзка, когато пътните превозни средства се товарят на кораби без разтоварване на животните [39]. Ето защо по принцип е допустимо Комисията да се позове на точка 1.7, буква б) от глава V на приложение I към Регламент № 1/2005. Конкретно в исканията си обаче Комисията не иска да се установява неизпълнение на задължението по тази точка от приложението към Регламент № 1/2005. Освен това в съдебното заседание Комисията разяснява, че разпоредбите на Директива 91/628 са достатъчни в настоящия случай, за да се установи неизпълнение, и че се позовава на разпоредбите на Регламент № 1/2005 само, за да докаже твърдението, че неизпълнението на задължението на Република Гърция е продължително. Ето защо в рамките на настоящото правно основание ще анализирам само дали Република Гърция не е изпълнила задълженията си по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

в) Правен анализ

95. В рамките на анализа на настоящото правно основание, свързано с липсата на инсталации за почивка в пристанищата, най-напред следва да се изясни естеството на задълженията на държавата членка съгласно точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

96. На първо място, в тази разпоредба наистина изрично не е посочено, че държавите членки трябва да гарантират наличието на инсталации за почивка на животните в пристанищата, но според мен това задължение следва от изискването животните да бъдат оставени да почиват в продължение на 12 часа след тяхното разтоварване в пристанището по местоназначение или в непосредствена близост до него. Считам, че не може да се приеме доводът на гръцкото правителство, според който съгласно предходните разпоредби само превозвачите имат задължение в рамките на маршрутния план — който включва морски превоз — да предвидят спирания в подходящи инсталации за

39 — Тази бележка се отнася само до оригинала на словенски език на настоящото заключение.

почивка. Ако времето за превоз не може да бъде включено във времето за превоз по точки 2 и 4 от глава VII на приложението към Директива 91/628 [40], животните ще трябва да почиват в пристанищата, а не другаде по пътя.

97. На второ място, ще подчертая, че твърдението на Комисията, според което инсталациите за почивка са необходими, когато превозът превишава 29 часа, е неправилно. От точки 2 и 4 от глава VII на приложението към Директива 91/628 следва, че разрешената максимална продължителност на пътуване е различна и че тя зависи от оборудването на превозното средство, в което се превозват животните и от превозвания животински вид [41]. Времето за превоз на домашните еднокопитни, на говедата, на овцете, на козите и на свинете по принцип не трябва да превишава *осем часа* [42]. Тази максимална продължителност на превоза може да бъде удължена, ако превозните средства, с които се превозват животните, отговарят на някои допълнителни изисквания, например: ако имат достатъчно сламена постеля, достатъчно храна и вода, ако са оборудвани с вентилация и с подвижни панели, чрез които да може да се изграждат обособени отделения [43]. Ако превозните средства отговарят на тези условия, максималното време за превоз на неотбитите животни е *девет часа*, след което трябва да им се даде период на почивка от най-малко един час, след това превозът може да продължи за следващи *девет часа*. Максималното време за превоз на свине и на еднокопитни е *24 часа* [44]. Всички други животински видове могат да се превозват *14 часа*, след което трябва да им се даде период на почивка от един час, за да им се даде течност, и при необходимост, да бъдат нахранени, след това превозът може да продължи за следващи *14 часа* [45].

98. От изложеното в точка 97 от настоящото заключение следва, че в определени случаи животните трябва да почиват дори ако морският превоз е по-кратък, и че в такива случаи също трябва да се гарантират инсталации за почивка в пристанищата [46]. Ето защо не може да се приеме и доводът на гръцкото правителство, според който инсталациите за почивка не са необходими, защото нито един морски превоз между гръцко фериботно пристанище и друго фериботно пристанище в Общността не продължавал повече от 29 часа.

99. Освен това трябва да се подчертае, че когато Комисията твърди, че трябва да се

40 — По този въпрос вж. по-специално точка 97 от настоящото заключение.

41 — Относно максималното време за превоз на животни, в доктрината Radford, M. Animal passions, animal welfare and European policy making. — In: Craig, P. et C. Harlow (ed.). Lawmaking in the European Union. Kluwer Law International, London, 1998, p. 424 посочва, че при приемането на Директива 91/628 позициите на държавите членки по този въпрос са били твърде различни.

42 — Вж. точка 2 от глава VII на приложението към Директива 91/628.

43 — За конкретните разпоредби относно допълнителните условия, на които трябва да отговарят превозните средства, вж. точка 3 от глава VII на приложението към Директива 91/628.

44 — Вж. точка 4, букви б) и в) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

45 — Вж. точка 4, буква г) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

46 — На практика трябва да се има предвид и обстоятелството, че често е трудно да се осигури почивка навреме, когато изтече максималното време за превоз, което е разрешено за определен животински вид; ако например морският превоз на прасета продължава 23 часа и разтоварването продължи половин час, трябва да се гарантира, че мястото за почивка на животните е разположено в близост до пристанището. Освен това следва да се има предвид как се е произнесъл Съдът в Решение от 23 ноември 2006 г. по дело ZVK (C-300/05, Recueil, стр. I-11169): превозът включва натоварването и разтоварването на животните; по този начин общото време за превоз се удължава още повече.

гарантират инсталации за почивка в пристанищата или в близост до тях, ако продължителността на превоза надхвърли 29 часа, тя очевидно има предвид времето за превоз на всички други животински видове, а не специалните разпоредби относно времето за превоз на неотбитите животни или на свинете и на домашните еднокопитни; в това отношение Комисията изчислява максималното време за превоз по формулата „14+1+14“ (14 часа превоз + един час почивка + 14 часа превоз). Но както следва от Решение по дело Interboves [47], такова изчисляване е неточно. В това дело Съдът е констатирал, че съблюдаването на такъв период на почивка в открито море е почти неосъществимо на практика, тъй като това би означавало корабът да акостира след 14 часа по море за най-малко един час, преди отново да поеме по море за нов период от 14 часа [48]. Ето защо Съдът решава, че в подобни случаи максималното време за морски превоз е *28 часа* [49].

100. В настоящия случай, в подкрепа на правното основание, свързано с липсата на инсталации за почивка, Комисията се позовава на точка 5.2.2 от доклада за мисия № 9211/2003 и на точка 5.4.2 от доклада за мисия № 8042/2006.

101. От точка 5.2.2 от доклада за мисия № 9211/2003 следва, че в гръцките фериботни пристанища няма инсталации за почивка на животни. Компетентните национални органи са се опитали да оправдаят това с обстоятелството, че било възможно морският преход да се включи в разрешеното общо време за превоз, но инспекторите на СХВВ показали, че това невинаги е възможно. В някои случаи на превоз на животни от Южна Италия към Република Гърция морският превоз е продължил по-дълго от максимално разрешеното време за превоз, следователно на животните е трябвало да се осигурят инсталации за почивка.

102. В точка 5.4.2 от доклада за мисия № 8042/2006 конкретно е посочено, че в самите пристанища Патра и Piareus или в близост до тях няма инсталации за почивка на животни. В близост до пристанище Игуменица наистина съществува място, което би могло да се използва като инсталация за почивка на превозваните животни, но компетентните органи не са разрешили използването с тази цел.

103. От посочените по-горе доклади за мисии следва, че в никое от пристанищата си Република Гърция не е гарантирала наличието на инсталация за почивка на животни, ето защо според мен правното основание, свързано с липсата на инсталации за почивка, е основателно.

47 — Решение от 9 октомври 2008 г. по дело Interboves (C-277/06, Сборник, 2008 г., стр. I-7433, точка 1).

48 — Решение по дело Interboves, посочено по-горе в бележка под линия 47, точка 30. Вж. също точка 33 от заключение на генералния адвокат Mengozzi от 13 март 2008 г. по дело Interboves (решението е посочено по-горе в бележка под линия 47), от което следва, че време за почивка от един час по време на морски превоз няма смисъл.

49 — Решение по дело Interboves, посочено по-горе в бележка под линия 47, точка 32.

г) Резултат от анализа

104. Според мен, като не е взела необходими мерки да предвиди в пристанища или близо до тях инсталации за почивка на животните след разтоварването им, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението към Директива 91/628.

106. Комисията посочва по-специално, че в някои гръцки префектури — Achaïe, Kilkis и Serres, не е предвидено извършването на проверка на превозните средства и на животните било поради липсата на персонал в тези департаменти, било поради това, че проверката вече е била извършена в гръцките пристанища. Комисията отбелязва, че пилотната програма, която предвижда допълнителни проверки, не включва всички региони, сред които този на Thessalie, където по време на мисия № 9211/2003 са констатирани нередности.

5. Правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните

а) Доводи на страните

105. *Комисията* твърди, че от докладите за мисии № 9211/2003 (точка 5.2.1), № 7273/2004 (точка 5.5) и № 8042/2006 (точка 5.5) следва, че Република Гърция не е взела подходящи мерки за проверката на превозните средства и на животните, за да се предотвратят случаи на незаконосъобразен автомобилен превоз на животни. Във връзка с това правно основание Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 Директива 91/628 и по член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005.

107. *Гръцкото правителство* твърди, че член 8 от Директива 91/628 и член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005 следва да се тълкуват в смисъл, че за да е налице нарушение на тези разпоредби, е необходимо да бъде доказана пълна липса на контрол относно защитата на животните по време на превоз и че компетентните национални органи са длъжни да определят начина, по който тези проверки трябва да бъдат провеждани, и мястото, където това да стане. Всъщност член 8 от Директива 91/628 предвижда различни форми на контрол, а не само пътния контрол, който има предвид Комисията. Гръцкото правителство счита, че въвеждането на пилотната програма, в рамките на която смесени екипи извършвали проверки в определени департаменти, както и налагането на санкции на превозвачите и въвеждането на различни процедури за взаимно сътрудничество с някои държави членки доказват, че гръцките органи осъществяват изисквания от

общностните разпоредби контрол. Като доказателство гръцкото правителство прилага към писмената си защита документи, които доказват решенията, налагащи санкции, и процедурите за взаимно сътрудничество [50].

108. *Комисията* отговаря, че за да съответства на общностните изисквания, проверката на превозните средства и на животните трябва да бъде подходяща, достатъчна и ефикасна. Според Комисията извършените от гръцките органи проверки на маршрутните планове не са били ефикасни и подходящи за предотвратяването на случаи на незаконосъобразен автомобилен превоз на животни.

б) Допустимост

109. Що се отнася до правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 91/628 и член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005.

110. В първата си алинея *член 8 от Директива 91/628* посочва, че държавите членки гарантират осъществяването на контрол от компетентните органи за спазване на изискванията на настоящата директива [51] чрез извършване на недискриминационни проверки на: а) превозните средства и животните по време на автомобилен превоз; б) превозните средства и животните, пристигащи на тяхното местоназначение; в) превозните средства и животните на пазари, на местата за експедиция, на пунктовете за спиране и за прехвърляне; г) данните в придружаващите документи. Във *втората си алинея* този член изисква проверките да бъдат извършвани върху подходяща извадка от животните, а в *третата си алинея*, че във връзка с извършените проверки компетентният орган предоставя на Комисията годишен доклад. *Четвъртата алинея* посочва, че проверки могат да бъдат извършени и по време на превоза на животните и *петата алинея* посочва, че проверките, които се извършват от компетентните органи, отговорни за общото приложение на законите в държавите членки не се засягат от разпоредбите на настоящия член.

111. *Член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005*, който според Комисията е равностоен на член 8 от Директива 91/628, в *първата си алинея* посочва, че компетентният орган проверява дали изискванията на настоящия регламент са били спазени, като извършва недискриминационни проверки на животни, превозни

50 — Става въпрос за решения за налагане на глоби: № 1537 от 17 март 2006 г.; № 2324 от 19 април 2007 г.; № 5505 от 24 септември 2007 г.; № 1556 от 23 август 2006 г.; № 16 от 8 януари 2007 г. и № 2961 от 2 октомври 2006 г. Документите, които описват процедурите за взаимно сътрудничество с други държави членки са: № 308 252 от 25 септември 2006 г.; № 308 313 от 14 ноември 2006 г.; № 261 133 от 7 март 2007 г.; № 304 840 от 12 юни 2007 г.; № 304 908 от 24 юли 2007 г. и № 304 856 от 25 юни 2007 г.

51 — Този член гласи още, че компетентните органи осъществяват контрол за спазването в съответствие с принципите и правилата за контрол, определени в Директива 90/425/ЕИО (Директива на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, стр. 29, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53).

средства и придружаващи документи. Във *втората си алинея* член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005 посочва още, че такива проверки трябва да бъдат извършени, в подходящо съотношение, на животни, превозвани всяка година във вътрешността на всяка държава членка, и в *третата си алинея*, че съотношението на проверките се увеличава, когато се установи, че разпоредбите на настоящия регламент не са били спазени [52].

112. Сравнението на тези две разпоредби позволява да се констатира, че член 8, първа алинея от Директива 91/628 ясно определя къде следва да се извършват недискриминационни проверки на превозни средства и животни: по време на автомобилен превоз, при пристигане на тяхното местоназначение, на пазарите, на местата за експедиция, на пунктовете за спиране и за прехвърляне; освен това той посочва, че компетентните органи трябва да проверяват данните в придружаващите документи. Член 27, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1/2005 съдържа общо правило, според което компетентният орган извършва недискриминационни проверки на животните, превозните средства и придружаващите документи. Може би действително би могло да се твърди, че тези разлики във формулировката между разпоредбите на двата члена не са от естество да променят съдържанието на задълженията на компетентните органи и че съгласно разпоредбите на тези два члена компетентните органи са длъжни да извършват недискриминационни проверки на животни, превозни средства и придружаващи документи. Трябва да отбележа обаче, че член 27, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1/2005 поверява на компетентните органи по-голяма власт за преценка, когато те решават къде и по какъв начин да провеждат тези проверки. Следователно видовете проверки, предвидени в член 8, първа алинея от Директива 91/628, са определени по кумулативен начин и компетентният орган не може по своя собствена преценка да решава какви видове проверки ще извърши и какви проверки няма да извърши. Ето защо според мен не може да се твърди, че задълженията по член 8, първа алинея от Директива 91/628 и по член 27, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1/2005 са идентични във всяко едно отношение; следователно не е допустимо Комисията да се позовава на член 27, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1/2005.

113. Член 27, параграф 1, втора алинея от Регламент № 1/2005, който посочва, че проверките трябва да бъдат извършени в подходящо съотношение на животни, съответства на член 8, втора алинея от Директива 91/628, който посочва, че проверките трябва да бъдат извършвани върху подходяща извадка от животните; следователно е допустимо Комисията да се позовава на този член от Регламент № 1/2005. Член 8, алинеи 3—5 от Директива 91/628 няма еквивалент в член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2005 [53].

52 — Този член гласи още, че съотношенията се определят в съответствие с процедурите, посочени в член 31, параграф 2 от Регламент № 1/2005.

53 — Член 27, параграф 2 от Регламент № 1/2005 би могъл да е еквивалент на член 8, трета алинея от Директива 91/628, но Комисията не се позовава на него.

в) Правен анализ

114. Що се отнася до настоящото правно основание, Комисията се позовава на констатациите, направени в точка 5.2.1 от доклада за мисия № 9211/2003, точка 5.5 от доклада за мисия № 7273/2004 и точка 5.5 от доклада за мисия № 8042/2006.

115. От точка 5.2.1 от доклада за мисия № 9211/2003 следва, че в гръцките департаменти е била извършена проверка само на пристанищата и на граничните пунктове, като при това никога не е извършвана по време на автомобилния превоз. Освен това компетентните органи не са съгласували с полицията тя да подпомага проверката по пътищата.

116. От точка 5.5 от доклада за мисия № 7273/2004 следва, че е била свикана среща между представителите на гръцкото Министерство на земеделието и храните, от една страна, и гръцкото Министерство на обществения ред, от друга, с цел да се организират проверки по пътищата; такава проверка може да започне, след като се въведат някои определени административни мерки [54]. Представителят на Министерството на земеделието и храните признава, че в Гърция незаконосъобразният превоз на животни все още е много разпространено явление.

54 — Естеството на тези мерки не е посочено в точка 5.5 от доклада за мисия № 7273/2004.

117. От точка 5.5 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е задължило четири департамента (Kilkis, Serres, Thesprotia, Achaïe) да извършат проверки по пътищата в рамките на пилотната програма, при положение че полицията е трябвало да им окаже помощ. В отговор на това компетентните органи в департамент Serres информирали, че нямат никакво намерение да извършат такава проверка; компетентните органи в департамент Kilkis посочили, че нямат персонал за провеждането на такава проверка; в департамент Thesprotia проверката е предвидена на два пъти, но не е извършена поради други приоритети на полицията. Компетентните органи в департамент Achaïe посочили, че ще съсредоточат проверката на пристанището в Патра и че те нямат нужда от помощта на полицията, тъй като превозните средства се спират от пристанищните власти.

118. От точка 5.5 от доклада за мисия № 8042/2006 следва още, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от всичките 54 гръцки департамента да въведат други мерки, за да попречат на незаконосъобразните превози. Само 21 департамента отговорили на това изискване, докато 33 департамента изобщо не отговорили. От седемте департамента, посетени от инспекторите на СХВВ, два отговорили на това изискване: Karditsa и Trikala. В департамент Karditsa е била наложена глоба на четири превозвача, единият от които бил глобен и в департамент Trikala.

119. Що се отнася до настоящото правно основание, първо трябва да се уточни, че в исковата си молба Комисията наистина посочва формално целия член 8 от Директива 91/628, но в действителност твърди, че са налице две конкретни нарушения.

120. От една страна, както основателно отбелязва гръцкото правителство [55], в рамките на това правно основание Комисията посочва доказателства, потвърждаващи неизпълнението на задълженията по член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628, свързани със задължението да се предвиди проверката на превозните средства и животните по време на *автомобилен превоз*. От друга страна, Комисията представя доказателства, потвърждаващи невъвеждането на „другите мерки“ [56], които гръцкото Министерство на земеделието и храните било предложило.

121. Що се отнася до „другите мерки“, които трябвало да се изпълнят, от доказателствата не става ясно за какви мерки става въпрос и дали те е трябвало да се изпълнят в местоназначенията, местата за експедиция, в пристанищата, или става въпрос за контрол на данните в придружаващите документи. Според мен тези доказателства не позволяват да се определят задълженията, предвидени в член 8 от Директива 91/628, които Република Гърция не е изпълнила. Освен това ще отбележа, че в рамките на правното средство, свързано с контрола на маршрутните планове, вече констатирах, че Комисията не е доказала, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8, първа алинея, букви б) и г) от Директива 91/628 [57]. Ето защо правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните, трябва да се отхвърли в частта, свързана с неизпълнението на задължението за въвеждане на „други мерки“ [58].

122. Ето защо в рамките на това правно основание ще се съсредоточа върху анализа на това, дали Република Гърция е нарушила член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628.

123. Според мен въз основа на посочената информация, изведена от докладите за мисии, може да се констатира, че правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните, е напълно основателно в частта относно проверката на превозните средства и на животните по време на *автомобилен превоз*. Всъщност от посочените по-горе доклади следва, че от 2003 г.

55 — Вж. точка 16 от писмената защита на гръцкото правителство в отговор на исковата молба на Комисията.

56 — Вж. точка 118 от настоящото заключение.

57 — Относно неоснователния характер на тази част от правното основание, свързано с неизпълнението на задълженията по член 8, първа алинея, буква б) от Директива 91/628, вж. точка 83 от настоящото заключение; относно неоснователния характер на същата част от правното основание, свързано с неизпълнението на задълженията по член 8, първа алинея, буква г) от Директива 91/628, вж. точка 84 от настоящото заключение.

58 — В това отношение бих искала да добавя, че не може да се приеме доводът на гръцкото правителство, според който, за да се установи нарушение на член 8, първа алинея от Директива 91/628, трябва да се докаже пълната липса на проверки на превозните средства и на животните, и че компетентните органи имат пълна свобода на преценка, когато определят начина и местата за провеждане на тези проверки. Видовете проверки, включени в член 8, първа алинея, букви а)—г) от Директива 91/628, имат кумулативен, а не алтернативен характер и като извършват само един вид проверка, държавите членки не изпълняват всичките си задължения по член 8, първа алинея от Директива 91/628.

до 2006 г. проверка на превозните средства и животните по време на автомобилен превоз почти не е съществувала. Недостатъчна проверка е била извършвана само на пристанищата и на граничните пунктове, но почти никога по пътищата.

124. Освен това трябва да се отбележи, че проверката на автомобилния превоз, който е най-използваният начин за превоз на животни, е още по-важна, тъй като по принцип за животните автомобилният превоз е по-тежко поносим от другите начини за превоз, доколкото условията, при които се превозват животните, предназначени за клане, обикновено са най-лошите [59].

125. Що се отнася до доказателството, което гръцкото правителство прилага към писмената си защита и с което то доказва, че от една страна, в департаментите Achaïe, Западна Attica, Thesprotia и Pella са наложени санкции и че от друга страна, гръцките органи са въвели различни процедури за взаимно сътрудничество с органите на други държави членки, ще отбележа, че с изключение на двете посочени по-горе мерки [60], всички са въведени след изтичането на определения срок за изпълнението на задълженията, посочен в мотивираното становище, т.е. 5 септември 2006 г. Според постоянната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения трябва да се преценява с оглед на положението към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище [61]. При разглеждането на иск, предявен по член 226 ЕО, Съдът не може да вземе предвид промените, настъпили в периода между мотивираното становище и предявяването на иска, а трябва да се ограничи до преглед на обстановката към момента на изтичането на срока, определен в мотивираното становище. За да докаже, че е изпълнила задълженията си, Република Гърция е представила само два примера на решения за налагане на санкции преди изтичането на срока [62], които според мен не са достатъчни, за да се докаже, че Република Гърция е изпълнила задълженията си по член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628 [63].

г) Резултат от анализа

126. Като не е взела необходимите мерки да осигури извършването на ефективни

59 — Вж. Wilkins, D. B. (ed.) Animal Welfare in Europe — European Legislation and Concerns, посочено по-горе в бележка под линия 7, стр. 3 и 4.

60 — Двата посочени случая са: 1) една административна глоба от 2 935 EUR за нарушение на Директива 91/628, което е извършено на 17 март 2006 г. в департамент Achaïe, поради претоварване на превозно средство и липса на достатъчно пространство, за да могат животните да стоят в естествената си поза; и 2) една административна глоба от 1 000 EUR за нарушение на Директива 91/628, което е извършено на 23 август 2006 г., поради неподходяща система за поене на говедата и повредено приспособление за поене на овцете.

61 — В този смисъл вж. Решение от 25 май 2000 г. по дело Комисия/Гърция (C-384/97, Recueil, стр. I-3823, точка 35), Решение от 10 май 2001 г. по дело Комисия/Нидерландия (C-152/98, Recueil, стр. I-3463, точка 21), Решение от 17 януари 2002 г. по дело Комисия/Белгия (C-423/00, Recueil, стр. I-593, точка 14), Решение от 24 юни 2004 г. по дело Комисия/Нидерландия (C-350/02, Recueil, стр. I-6213, точка 31), Решение от 7 юни 2007 г. по дело Комисия/Белгия (C-254/05, Сборник, стр. I-4269, точка 39), Решение от 17 януари 2008 г. по дело Комисия/Германия (C-152/05, Сборник, стр. I-39, точка 15) и Решение от 10 април 2008 г. по дело Комисия/Португалия (C-265/06, Сборник, стр. I-2245, точка 25).

62 — Вж. бележка под линия 60 от настоящото заключение.

63 — В съдебното заседание Република Гърция посочва, че нарушенията със сигурност са установени преди изтичането на определения в мотивираното становище срок, който ѝ е даден, за да изпълнени задълженията си, но в подкрепа на това твърдение тя не представя никакво доказателство; следователно според мен това твърдение не може да се приеме.

проверки на превозните средства и на животните по време на автомобилен превоз, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628. Правното основание, свързано с недостатъчната проверка на превозните средства и на животните, трябва да се отхвърли като неоснователно в останалата му част.

6. Правното основание, свързано с недостатъчността на санкциите в случай на повторно извършени нарушения на правилата относно защитата на животните

а) Доводи на страните

127. *Комисията* твърди, че в рамките на мисии № 9002/2003 (точка 5.4.5 от доклада за мисията), № 9211/2003 (точка 5.4 от доклада за мисията), № 7273/2004 (точка 6.7 от доклада за мисията) и № 8042/2006 (точка 5.4.3 от доклада за мисията) е било установено, че Република Гърция не е взела подходящите мерки, за да наложи на нарушителите ефикасни, съразмерни и възпиращи санкции в случаи на повторно извършени или тежки нарушения на разпоредбите относно защитата на животните по време на превоз. В рамките на това правно основание Комисията твърди, че има нарушение на член 18, параграф 2 от Директива 91/628, на член 25 и член 26, параграф 6 от Регламент № 1/2005.

128. *Гръцкото правителство* счита, че Комисията не посочва никакъв конкретен факт в подкрепа на своите доводи. То посочва, че компетентните органи налагат на нарушителите ефикасни, съразмерни и възпиращи санкции и представя като доказателство списък с решения, с които е наложена административна глоба [64].

б) Допустимост

129. В рамките на правното основание, свързано с недостатъчността на санкциите в случай на повторни нарушения на правилата относно защитата на животните, Комисията твърди, че има нарушение на член 18, параграф 2 от Директива 91/628. Комисията счита, че еквивалентни на посочения член са член 25 от Регламент № 1/2005 и член 26, параграф 6 от същия регламент, специално за повторните нарушения.

130. *Член 18, параграф 2 от Директива 91/628* посочва, че в случай на повторни нарушения на настоящата директива или нарушение, свързано с причиняване на тежко страдание на животните, държавата членка, без да се засягат другите предвидени санкции, взема необходимите мерки, за да поправи констатираните недостатъци, като може да прибегне включително до временно прекратяване или отнемане на разрешението, посочено в член 5, част А, точка 1, буква а), подточка ii) от същата директива. В този член се предвижда още,

64 — Гръцкото правителство се позовава на решенията за налагане на глоби, посочени в бележка под линия 50 от настоящото заключение.

че държавите членки, при транспониране на разпоредбите в тяхното национално законодателство, предвиждат мерките, които те ще вземат за поправяне на констатираните недостатъци.

131. *Член 25 от Регламент № 1/2005* посочва, че държавите членки определят правилата за санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че те се прилагат на практика. Така предвидените мерки трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи [65]. Следователно според този член държавите членки имат общо задължение да гарантират прилагането на санкции при нарушенията на разпоредбите на регламента, а не задължение да гарантират прилагането на санкции при повторни нарушения, предвидени в член 18, параграф 2 от Директива 91/628. Следователно член 25 от Регламент № 1/2005 би могъл да бъде еквивалентен най-много на член 18, параграф 1 от Директива 91/628, който налага на държавите членки задължението да вземат съответните специални мерки за санкционирането на всяко нарушение на директивата, извършено от физическо или юридическо лице. В исковата си молба обаче Комисията не се позовава на нарушение на член 18, параграф 1 от Директива 91/628, а на нарушение на член 18, параграф 2 от Директива 91/628. След като член 25 от Регламент № 1/2005 не е еквивалентен на последния, според мен не е допустимо Комисията да се позовава на споменатия член 25.

65 — Този член посочва още, че държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби, както и за разпоредбите по прилагането на член 26, най-късно до 5 юли 2006 г., като я уведомяват незабавно и за всякакво последващо изменение, което ги засяга.

132. *Член 26, параграф 6 от Регламент № 1/2005* посочва, че в случай на повторни или сериозни нарушения на настоящия регламент дадена държава членка може временно да забрани на превозвача или на въпросното превозно средство да превозва животни на нейна територия дори когато превозвачът има разрешение или превозното средство е одобрено от друга държава членка [66].

133. Следователно от този член на регламента произтича възможността за държавата членка *временно* да забрани на даден превозвач да превозва животни, докато член 18, параграф 2 от Директива 91/628 позволява общо на държавата членка да взема необходимите мерки, за да поправи констатираните недостатъци, като може да прибегне включително до временно прекратяване или отнемане на разрешението. Следователно възможностите, с които разполага държавата членка, за да санкционира повторни нарушения, съгласно член 26, параграф 6 от Регламент № 1/2005, са по-ограничени от предвидените в член 18, параграф 2 от Директива 91/628, но предвидените в тази директива по-широки възможности за санкциони-

66 — Този член гласи още, че тази забрана е възможна само при условие че всичките възможности, предложени от взаимната помощ и обмен на информация, както е предвидено в член 24, са били изчерпани. Член 24, параграф 1 от този регламент посочва, че правилата и информационните процедури, посочени в Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 година относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, стр. 34), се прилагат за целите на настоящия регламент, докато параграф 2 от същия член гласи, че в срок от три месеца, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент, всяка държава членка съобщава на Комисията координатите на дадена контактна точка за целите на настоящия регламент, включително, когато е необходимо, електронен адрес, както и всяко актуализиране на тези данни. Комисията препредава координатите на контактната точка в другите държави членки в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

раните включват a maiori ad minus временната забрана да се превозват животни, предвидена в посочения регламент. Ето защо според мен е допустимо Комисията да се позове на член 26, параграф 6 от Регламент № 1/2005.

в) Правен анализ

134. Комисията доказва основателността на настоящото правно основание, като се позовава на точка 5.4.5 от доклада за мисия № 9002/2003, на точка 5.4 от доклада за мисия № 9211/2003, на точка 6.7 от доклада за мисия № 7273/2004 и на точка 5.4.3 от доклада за мисия № 8042/2006.

135. От точка 5.4.5 от доклада за мисия № 9002/2003 следва, че гръцкото Министерство на земеделието и храните е въвело система за контрол за съответствие с правилата за защита на животните по време на превоз и при клане. Тази система се основава на контролни списъци за регистриране на извършените проверки по време на превоз и при клане, като след това се изготвят резюмета на събраните резултати по време на тези проверки. Съгласно тази система, първо нарушение на правилата за защита на животните се санкционира с писмено предупреждение, второто нарушение с административна глоба [67], но при третото нарушение започва наказателно преследване.

136. От точка 5.4.5 от доклада за мисия № 9002/2003 следва, че някои от извършените проверки от националните органи са били проверени и в тези случаи били установени нередности [68].

137. В точки 5.4 от доклада за мисия № 9211/2003 е посочено, че през 2002 г. са били отправени девет устни предупреждения, изпратени били шестнадесет писмени предупреждения и е била наложена една административна глоба за общо 26 нарушения. Нито през 2001 г., нито през 2002 г. е имало прекратяване или отнемане на разрешение за превоз. Установено е, че са били направени четири предложения за налагане на глоби на стойност 3 000 EUR с оглед на санкционирането на извършените нарушения в един департамент, но не са били наложени глоби.

138. В точка 6.7 от доклада за мисия № 7273/2004 е посочено, че системата от санкции не е ефикасна, тъй като основният контрол е слаб, че броят на писмените

67 — За нарушение на правилата, свързани със защитата на животните по време на превоз е предвидена глоба от 3 000 до 15 000 EUR, както и прекратяването или отнемането на разрешението за превоз, докато за нарушение на правилата, свързани със защитата на животните при клане, е предвидена глоба от 1 500 до 3 000 EUR.

68 — Тези нередности включват например товар с 2345 прасета, идващи от Нидерландия, при което 184 животни били мъртви при пристигането, докато 150 били в отслабено състояние. Компетентният национален орган е информирал за това гръцкото Министерство на земеделието и храните, което е информирало компетентните нидерландски органи и Комисията.

предупреждения е незначителен и че производствата по изпълнение на санкциите са проблемни.

139. От точка 5.4.3 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че Министерството на земеделието и храните е задължило компетентните органи в департаментите да издават писмено предупреждение за първото нарушение, което не е било съпроводено с тежки страдания на животните и да налагат административна глоба за повторно нарушение. Те са задължени да отнемат разрешението на превозвача, ако след като му е наложена административна глоба, той е продължил да нарушава общностното законодателство относно защитата на животните по време на превоз. От тях е изискано още незабавно да налагат административна глоба, ако се окаже, че превозът на животни е извършван без необходимото разрешение или с разрешение, чийто срок е изтекъл. При проверката на въвеждането на наложените от министерството изисквания се е оказало, че в пристанището на Патра за нарушенията били отправяни само устни предупреждения; никога не е налагано писмено предупреждение или друга форма на санкциониране [69]. При проверката на границите били отправяни само устни предупреждения и понякога ненаказани оставали нарушения, придружени с тежки страдания на животните.

140. Според мен настоящото правно основание е неоснователно.

69 — В тази връзка другата форма на санкциониране не е посочена в точка 5.4.3 от доклада за мисия № 8042/2006.

141. На първо място, с настоящото правно основание Комисията твърди, че санкционирането на *повторните нарушения* е неефикасно и се опитва да го докаже, като се позовава на различни доклади за мисии, проведени в Република Гърция. В тези доказателства обаче данни относно напълно изолирани нарушения се смесват с данни относно повторни нарушения. Следователно Комисията се опитва да докаже последните, като се позовава и на случаите, свързани с напълно изолирани нарушения. На второ място, данните, посочени от Комисията в исковата ѝ молба и които следват от докладите за мисии са неточни и общи. Никъде в докладите за мисии не е посочено с точност колко пъти нарушенията са били повторени или дали се касае за повторно извършени нарушения от същия нарушител и степента на тежест на повторните нарушени. Освен това от представените от Комисията доказателства следва, че няколко санкции са наложени — главно устни и писмени предупреждения.

г) Резултат от анализа

142. Ето защо според мен правното основание, свързано с недостатъчността на санкциите в случай на повторно извършени нарушения на правилата относно защитата на животните, в рамките на което Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 18, параграф 2 от Директива 91/628 и по член 26, параграф 6 от Регламент № 1/2005, трябва да се отхвърли като неоснователно.

7. Резултат от анализа на правните основания, свързани със защитата на животните по време на превоз

143. С оглед на горното изложение считам, че като не е взела необходими мерки да предвиди в пристанищата или близо до тях инсталации за почивка на животните след разтоварването им и да осигури извършването на ефективни проверки на превозните средства и на животните по време на автомобилен превоз, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението и по член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628.

В — *Анализ на посочените правни основания в областта на защитата на животните при клане*

1. Въведение

144. Всяка година в кланиците на Европейския съюз се умъртвяват около 360 милиона свине, овце, кози и говеда и повече от четвърт милиард птици [70]. За да се избегнат ненужни страдания за тези животни при умъртвяването им, за да бъдат зашеметени и умъртвени, са необходими безупречна процедура и постоянна поддръжка. Понастоящем зашеметяването се извършва с различни методи: чрез електрошок, чрез механичен удар, чрез въглероден двуокис или чрез пистолет с възвръщаемо жило [71]. В последните години обаче в това отношение са проведени редица изследвания [72] и е въведена нова технология, заради която някои от предвидените в Директива 93/119 методи са вече остарели. Като се има предвид, че е предвидено в бъдеще тази директива да бъде заменена с нов регламент [73], който ще отрази новите научни постижения в методите на зашеметяване и клане, още по-важно е държавите членки да спазват предвиденото в Директива 93/119 равнище на защита на животните при клане.

2. Правното основание, свързано със зашеметяването на животните при клане

а) Доводи на страните

145. *Комисията* упреква Република Гърция, че не е взела подходящите мерки, за да гарантира спазването на правилата относно зашеметяването на животните

70 — Тези данни са взети от изложението на мотивите към предложението за Регламент на Съвета относно защитата на животните по време на умъртвяване (COM (2008) 533 окончателен, стр. 3).

71 — Вж. точка 1. А от приложение В към Директива 93/119.

72 — Така Wilkins, D. B. (ed.). Animal Welfare in Europe — European Legislation and Concerns, посочено по-горе в бележка под линия 7, р. 3, посочва, че въз основа на направените изследвания върху методите за зашеметяване за тях се знае много повече, например относно количеството електрически ток, което е необходимо, за да загуби съзнание животното, относно производството на пистолетите с възвръщаемо жило и относно използването на въглероден двуокис, за да се зашеметят прасетата.

73 — Предложение за регламент на Съвета относно защитата на животните по време на умъртвяване (COM (2008) 533 окончателен, стр. 3).

при клане, и по този начин не е изпълнила задълженията си по член 3, член 5, параграф 1, буква г) и член 6, параграф 1 от Директива 93/119.

146. Комисията посочва, че по време на мисии № 9002/2003 (точка 5.4.4 от доклада за мисията), № 7273/2004 (точка 5.6 от доклада за мисията) и № 8042/2006 (точка 5.7 от доклада за мисията) СХВВ установява, че в някои кланици контролът върху зашеметяването на свинете и на говедата е недостатъчен и че следователно е възможно животните да не са били зашеметени по ефикасен начин. Установено е също, че интервалите между зашеметяването и обезкървяването са твърде дълги, така че е възможно животните да са идвали в съзнание.

147. Освен това Комисията поддържа, че в рамките на мисия № 8042/2006 СХВВ отново открива недостатъци, свързани със зашеметяването на животните. Поспециално инспекторите на СХВВ установяват липсата на поддръжка на оборудването за зашеметяване, лошото функциониране на това оборудване и прекалено дълги интервали между зашеметяването и обезкървяването. Комисията посочва още, че нейно задължение е да установи дали необходимото за зашеметяването и клането оборудване се използва бързо и ефективно, за да се спестят евентуалните страдания на животните.

148. *Гръцкото правителство* твърди, че доводите на Комисията са неточни и общи и че в тяхна подкрепа тя не посочва никакъв конкретен случай на нарушение на общностното законодателство. Гръцкото правителство подчертава, че във всеки случай констатираните нередности са минимални и се отнасят до изолирани случаи, за които са били наложени подходящи санкции. Освен това то счита, че е поправило тези нередности, като е организирало различни семинари за обучение на ветеринарни лекари.

б) Правен анализ

149. Съгласно член 3 от Директива 93/119 придвижването, настаняването, фиксирането, зашеметяването, клането или умъртвяването на животните се извършват по начини, които намаляват до минимум възбудата, болката и страданието им. Член 5, параграф 1, буква г) от Директива 93/119 посочва, че еднокопитните и преживните животни, свинете, зайците и птиците, вкарани в кланицата за клане, се обезкървяват в съответствие с разпоредбите на приложение Г към същата директива. Това приложение съдържа по-подробни правила относно обезкървяването на животните; точка 1 от това приложение посочва, че при зашеметените животни обезкървяването трябва да започне възможно най-бързо след зашеметяването и да се извърши по такъв начин, че да предизвика бързо, изобилно и цялостно обезкървяване. Обезкървяването трябва при всички случаи да се извърши, преди животното да дойде в съзнание.

150. Съгласно член 6, параграф 1 от Директива 93/119 инструментите, оборудването и апаратурата, използвани за фиксиране, зашеметяване или умъртвяване, трябва да са проектирани, изработени, поддържани и използвани по такъв начин, че да се получи бързо и ефективно зашеметяване или умъртвяване в съответствие с разпоредбите на посочената директива; този член посочва още, че компетентните органи проверяват съответствието на инструментите, оборудването и апаратурата, използвани за фиксиране, зашеметяване или умъртвяване, с горепосочените принципи и редовно извършват проверки, за да установят дали те се поддържат в добро състояние и могат да изпълняват посоченото по-горе предназначение.

151. Следователно в рамките на настоящото правно основание Комисията твърди, че е налице неизпълнение на три задължения:

— да се спестят на животните страданията преди и по време на клането (член 3 от Директива 93/119),

— животните да бъдат обезкървени бързо и ефективно (член 5, параграф 1, буква г) във връзка с приложение Г към Директива 93/119);

— да се гарантира инсталациите, използвани за зашеметяването и за умъртвяването, да бъдат добре поддържани и използвани ефективно (член 6, параграф 1 от Директива 93/119).

152. Комисията доказва твърдението за нарушение с помощта на констатациите, включени в няколко доклада за мисии.

153. От точка 5.4.4 от доклада за мисия № 9002/2003 следва, че в три от посетените от инспекторите на СХВВ кланици оборудването, използвано за зашеметяване на животните, и поддръжката на това оборудване отговарят в основни линии на общностните разпоредби, освен в една кланица за свине, където свинете не са били зашеметени ефективно с материал, предизвикващ електрошок. Налице са и други проблеми, свързани със самото зашеметяване на животните. В една от кланиците фиксирането, зашеметяването и обезкървяването само на три крави е продължило един час. Освен това интервалът от време между зашеметяването и клането на две говеда е бил 120 секунди, което е позволило на животните да дойдат в съзнание. По същия начин при клането на овце интервалът между зашеметяването и клането е бил толкова дълъг (37 секунди),

че животните са могли да дойдат в съзнание. Извършването на тези процедури позволило да се установи, че нередностите настъпват при тяхното изпълнение и че прилагането им не е възприето в ежедневната работа.

154. В точка 5.6 от доклада за мисия № 7273/2004 са включени нередности при клането на животни в редица кланици. В една кланица в департамент Fthiotida не е имало оборудване за поене на животните в помещенията за временното им настаняване и освен това подът не е бил равен. В департамент Larisa била установена непригодността на кланицата, за която преди в мисията е било отбелязано, че оборудването ѝ не фунционира [74]. В друга кланица, обект на проверка, не е имало ток за зашеметяването на животните с електричество. В департамент Trikala зашеметяването на свинете в посетената от инспекторите на СХВВ кланица е било неефикасно и интервалът между зашеметяването и клането е бил твърде дълъг. Зашеметяването на говедата също не е било ефикасно и в тази връзка не е имало резервно оборудване за зашеметяване.

155. В точка 5.7 от доклада за мисия № 8042/2006 са включени множество нередности при клането на животни. Така в кланица, която проверили в департамент Kilkis, инспекторите на СХВВ констатирали множество нередности [75]. Подобно било положението в департаментите Serres [76], Thesprotia [77], Messinia [78], Laconia [79] и Ilia [80].

156. Що се отнася до неизпълнението на задължението да се спестят на животните страданията преди и по време на клането (член 3 от Директива 93/119), считам, че твърдението на Комисията е основателно. От точки 153—155 от настоящото заключение следва, че в по-голямата част от

74 — По-специално в тази кланица нямало ремъци за зашеметяването на животните, нямало монитори, които да показват напрежението и силата на тока, нямало резервно оборудване и щипките за електрошоковете не били добре почистени.

75 — Между нередностите фигурират неефективното зашеметяване на говедата, недостатъчната поддръжка и почистване на приспособленията за връзване, недостатъчната поддръжка на оборудването за зашеметяване на всички видове животни, неправилното функциониране на пистолета с възвръщаемо жило и нефункционирането на електрическия апарат за зашеметяване на овцете, като е било ясно, че на разположение няма подходящо резервно оборудване за зашеметяване.

76 — В департамент Serres, в една от трите посетени кланици, отделенията за настаняване на животните били неподходящи и имало непокрита шахта; освен това съоръженията за поене не функционирали. Във втората кланица оборудването за зашеметяване на дребните преживни животни било неподходящо. В кланицата за птици ямите били на открито и съоръженията за връзване на птиците били неподходящи, водата във водните бани, предназначена да зашемети птиците, преливала. При зашеметяването електричеството било твърде слабо, поради което птиците не били зашеметени ефективно.

77 — В двете посетени кланици в департамент Thesprotia инспекторите на СХВВ открили неподходящо оборудване за зашеметяване, липсата на резервно оборудване за зашеметяване, лоша поддръжка на инсталациите за почивка на животните и липса на съоръжения за поене на животните. В една от двете кланици клането било регистрирано по-късно от момента, в който действително било извършено, защото разрешението не било издадено за деня на извършване на клането.

78 — В департамент Messinia инспекторите на СХВВ установили твърде дълги интервали между зашеметяването и клането, както и липсата на резервно оборудване за зашеметяване.

79 — В департамент Laconia, в по-нова кланица, инспекторите на СХВВ установили твърде дълги интервали между зашеметяването и клането на свинете, неподходяща поддръжка на пистолета с възвръщаемо жило и нефункциониране на апарата за измерване на електрическото зашеметяване на животните.

80 — В департамент Ilia те установили, че в кланицата времето между зашеметяването и умъртвяването било твърде дълго и че мониторът за измерване на електричеството не показвал верни данни.

кланиците, проверени от инспекторите на СХВВ, при процедурата по зашеметяване на животните са възникнали нередности, които са предизвикали страдания. Може също да се твърди, че тази практика е постоянна, тъй като се касае за множество нарушения, които са установени между 2003 г. и 2006 г. Освен това нередностите, установени от инспекторите на СХВВ, са конкретни: департаментите, в които е имало нередности в посетените от инспекторите кланици, са отбелязани ясно в докладите. Броят на посетените кланици и департаментите, където те са разположени, са посочени ясно в докладите, описани са конкретно и нередностите, които е имало в тези кланици. Ето защо не може да се приеме доводът на гръцкото правителство, според който доводите на Комисията са неточни и общи. Според мен не може да се приеме и доводът на гръцкото правителство, според който то е поправило тези нередности чрез обучението на ветеринарни лекари. Всъщност дори обучението на ветеринарните лекари да е било качествено, то не гарантира, че общностните правила в областта на защита на животните при клане се спазват на практика. Ето защо според мен Република Гърция не е изпълнила задължението си да се спестят на животните страданията преди и по време на клането, което следва от член 3 от Директива 93/119.

157. Що се отнася до неизпълнението на задължението животните да бъдат умъртвявани бързо и ефективно (член 5, параграф 1, буква г) във връзка с приложение Г към Директива 93/119), според мен, Комисията не е представила никакво доказателство. Повечето от посочените нарушения, изведени от докладите за мисии, се отнасят до нередности, настъпили при зашеметяването на животните, нередности, свързани с твърде дългите интервали от време между зашеметяването и клането, както и с неподходящата поддръжка на съоръженията, използвани за зашеметяване и клане. Никъде в докладите за мисии обаче не е посочено, че е установено нередно умъртвяване на животни. Ето защо според мен частта от правното основание, в рамките на която Комисията твърди неизпълнение от Република Гърция на задълженията ѝ по член 5, параграф 1, буква г) и по приложение Г към Директива 93/119), трябва да се отхвърли като неоснователна.

158. Що се отнася до неизпълнението на задължението инсталациите, използвани за зашеметяването и за умъртвяването, да бъдат добре поддържани и използвани ефективно (член 6, параграф 1 от Директива 93/119), считам, че твърдението на Комисията е основателно. В докладите за мисии са изтъкнати множество нередности, свързани с поддържането и използването на инсталациите. От посочените по-горе доклади за мисии може да се направи изводът, че на животните са причинени страдания поради лоша поддръжка, ненормално функциониране или неправилна употреба на инсталациите за зашеметяване и умъртвяване. Тези нарушения също са продължили през доста дълъг период от време — от 2003 г. до 2006 г. Ето защо считам, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 1 от Директива 93/119.

в) Резултат от анализа

159. Ето защо считам, че като не е взела подходящите мерки, за да осигури спазването на правилата относно зашеметяването на животните при клане, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 3 и член 6, параграф 1 от Директива 93/119.

3. Правното основание, свързано с гарантирането на необходимите проверки и контрол върху кланиците

а) Доводи на страните

160. Що се отнася до правното основание, свързано с гарантирането на необходимите проверки и контрол върху кланиците, *Комисията* твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 93/119.

161. Комисията твърди, че е в рамките на мисии № 7273/2004 (точка 5.6 от доклада за мисията) и № 8042/2006 (точка 5.7 от доклада за мисията) са установени сериозни нередности в кланиците и че Република Гърция не е приела необходимите мерки, за да гарантира провеждането на подходящи проверки и осигуряването на подходящ контрол върху кланиците. Тя твърди главно, че гръцкото правителство не е изпълнило напълно обявения от него план за действие, за да осигури проверките в кланиците. В този план се предвиждала пълна инспекция преди края на 2001 г. на всички кланици във всички гръцки департаменти. Освен това Комисията упреква гръцките органи, че не са оказали достатъчно сътрудничество на инспекторите на СХВВ. Комисията посочва примера, при който кланица, която е трябвало да бъде посетена от инспекторите, е била недостъпна, тъй като компетентната ветеринарна служба на заинтересования департамент спряла работата ѝ две седмици преди мисията на СХВВ. Комисията посочва също невъзможността за достъп до някои от кланиците, които е трябвало да бъдат подложени на проверка, поради стачки, обявени само един ден преди мисията.

162. *Гръцкото правителство* твърди, че му е трудно да разбере какво точно е неизпълнението, в което е упрекнато. Във всеки случай то счита, че не може срещу него да се отправят упреци в неизпълнение на задълженията му по член 8 от Директива 93/119, защото компетентните ветеринарни лекари са извършили подходящи проверки, тъй като са били организирани семинари за обучение и всички кланици са били проверени отново.

163. *Комисията* оспорва тези доводи на гръцкото правителство и твърди, че наистина организирането на семинари представлява положителна мярка, но тя със сигурност не може да бъде единственото разрешение на спорната трайна практика.

б) Правен анализ

164. В рамките на настоящото правно основание Комисията твърди, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 93/119, според който проверките и контролът върху кланиците са отговорност на компетентните органи, на които винаги се осигурява свободен достъп до всички части на кланиците с цел установяване спазването на настоящата директива. Но подобни проверки и контрол могат да се извършват заедно с проверките за други цели.

165. Комисията доказва нарушението на задълженията на Република Гърция, свързани с проверките и контрола върху кланиците, като се позовава на точка 5.6 от доклада за мисия № 7273/2004, от която следва, че на 11 юли 2001 г. гръцкото Министерство на земеделието и храните е изискало от компетентните органи във всички департаменти да извършат проверка на кланиците, за да установят дали тези кланици спазват разпоредбите на Директива 93/119. Първоначално определеният срок бил краят на 2001 г. Това задължение за проверка не е било изпълнено в рамките на посочения срок; тогава, през август 2003 г., министерството изпратило на компетентните органи във всеки департамент ревизиран контролен списък и образец на резюме на доклади за проверка и посочило края на февруари 2004 г. като определен нов срок за извършването на проверката. През септември 2004 г. министерството изискало от компетентните органи във всички департаменти да го информират за резултатите от извършените проверки преди 27 септември 2004 г., но на края на мисия № 7273/2004, която продължила от 4 до 8 октомври 2004 г., компетентните органи в 50 % от департаментите все още не са били представили резултатите от проверките.

166. По-нататък в точка 5.7 от доклада за мисия № 8042/2006 следва, че определените срокове за представяне на резултатите от проверките са удължени без прекъсване и че накрая срокът е бил определен на 30 юли 2005 г. По време на мисия № 7273/2004, която продължила от 21 февруари до 1 март 2006 г., гръцкото Министерство на земеделието и храните оповестило, че компетентните органи са извършили проверки в кланиците само в 38 от 54 департамента. Следователно от този доклад за мисия следва, че проверка е извършена в 70,37 % от департаментите, докато в 29,63 % такава не е извършвана.

167. Според мен въз основа на тези данни може да се констатира, че правното основание, с което Комисията твърди, че Република Гърция не е извършила проверки в кланиците, като по този начин не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 93/119, е основателно.

168. От една страна, от посочените погоре данни следва, че Република Гърция не е гарантирала извършването на ефикасни проверки в кланиците, тъй като сроковете за въвеждане са удължавани без прекъсване и компетентните органи не са извър-

шили тези проверки в рамките на определените срокове. От друга страна, след многократни удължавания на срока, поточно след като от първоначално определения срок в края на 2001 г. са изтекли *повече от четири години*, компетентните органи извършили проверки едва в 70,37 % от департаментите. Тези факти доказват, че гръцките власти са установили трайна практика, която се изразява в непровеждане на проверки в кланиците.

169. Що се отнася до неоказването на сътрудничество от страна на гръцките органи на инспекторите на СХВВ, трябва да се подчертае, че задължението за сътрудничество на компетентните органи с инспекторите на СХВВ не произтича от член 8 от Директива 93/119 [81]. Освен това в съдебното заседание Комисията посочва, че тя не е твърдяла неоказване на сътрудничество от страна на гръцките органи като конкретно правно основание [82].

170. Ето защо според мен трябва да се констатира, че като не е взела необходимите мерки, за да осигури провеждането на проверки и контрол върху кланиците, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 93/119.

81 — Такова задължение за сътрудничество би могло да произтича най-много от член 14, параграф 3 от тази директива, който посочва, че държавата членка, на чиято територия се извършва проверка, осигурява на експертите максимална подкрепа при изпълнението на техните задължения. Комисията обаче не твърди неизпълнение на задълженията по член 14, параграф 3 от Директива 93/119; следователно този член не може да се вземе предвид в рамките на анализа на правните основания на исковата молба.

82 — Ще посоча също, че във връзка с неоказването на сътрудничество от страна на гръцките власти в мотивираното становище Комисията наистина посочва нарушение на член 10 ЕО, но в исковата си молба тя повече не твърди, че има нарушение на този член. Въз основа на това може да се заключи, че Комисията е ограничила правната база на иска си спрямо тази в мотивираното становище. Ето защо член 10 ЕО също не може да се вземе предвид в рамките на анализа на правните основания на иска.

в) Резултат от анализа

171. Въз основа на изложените по-горе съображения, считам, че като не е взела необходимите мерки, за да гарантира провеждането на проверки и контрол върху кланиците, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 8 от Директива 93/119.

4. Резултат от анализа на правните основания, свързани със защитата на животните при клане

172. Въз основа на анализа на правните основания, свързани със защитата на животните при клане, считам, че като не е взела необходимите мерки, за да осигури спазването на правилата относно зашеметяването на животните при клане и да

осигури провеждането на проверки и контрол върху кланиците, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 3, член 6, параграф 1 и член 8 от Директива 93/119 на Съвета.

такова искане. Съгласно член 69, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник обаче Съдът може да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.

Г — *По съдебните разноски*

173. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено

174. В случая, тъй като искът на Комисията само частично е увенчан с успех, предлагам на Съда да реши Комисията и Република Гърция да понесат направените от тях съдебни разноски.

VI — Заключение

175. Предвид изложените по-горе съображения, предлагам на Съда да установи:

„1) че като не е взела необходимите мерки за това:

— да предвиди в пристанища или близо до тях инсталации за почивка на животните след разтоварването им, и

— да осигури извършването на ефективни проверки на превозните средства и на животните по време на автомобилен превоз,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по точка 48, 7, буква б) от глава VII на приложението и по член 8, първа алинея, буква а) от Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на директиви 91/425/ЕИО и 91/496/ЕИО;

2) че като не е взела необходимите мерки за това:

— да осигури спазването на правилата относно зашеметяването на животните при клане и

— да осигури провеждането на проверки и контрол върху кланиците,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 3, член 6, параграф 1 и член 8 от Директива 93/119/ЕО на Съвета от 22 декември 1993 година относно защитата на животните по време на клане или умъртвяване.

3) Отхвърля иска в останалата му част.

4) Комисията на Европейските общности и Република Гърция понасят съответно направените от тях съдебни разноски.“